

"साधिनगाका लागि मौलिकता"

थेम्मूड मासिक

पूणाङ्क : २५३ अंक

जि.प्र.का.भ.पु.द.नं. ४४/०५९/६०

सर्वेको लाईम बेकरी प्रो. सुजन श्रेष्ठ

दक्षिणबाराही, नयाँ थिमि, फोन: ६६३०३२९

यहाँ अर्डर अनुसार केकहरू, बेकरी आइटम तयार गरिनुका साथै कुकिङ, मफिन, ब्रेड, दुनोट, बर्गर, पिजा, म:म:, चाउमिन, चिकेन फ्राई, स्यान्डविच, फास्टफुड, सुप, भेज तथा चिकेनका विभिन्न परिकारहरू पाइन्छ ।

भक्तपुर फोनिजमा विनोद कोजु

बाबुकाजी श्रेष्ठ

आदिवासी जनजाति पत्रकार महासंघ भक्तपुर शाखाको पाँचौ अधिवेशन खप्तड गाउँदेखि सम्पन्न भयो ।

जिल्ला अध्यक्ष सुन्दर शिल्पकारको सभापतित्वमा भएको उक्त अधिवेशनमा प्रमुख अतिथि आदिवासी जनजाति पत्रकार महासंघका केन्द्रीय सचिव अञ्जना शिल्पकारले अभिप्रेत आदिवासी जनजातिहरूको मुद्दा उठाउनुभन्ने बाँकी छ। हेरफेर गरिनुपर्ने आदिवासीहरू नै लाग्नु पर्ने भएकोले अधिवेशनबाट आउने नेतृत्वले क्रियाशील भएर लाग्न आग्रह गर्नुभयो ।

कार्यक्रममा नेपाल पत्रकार महासंघ भक्तपुरका पूर्व अध्यक्ष एवं केन्द्रीय पूर्व सचिव नारायण सुन्दर किलम्बू, आदिवासी जनजाति पत्रकार महासंघ बागमती प्रदेशका अनुशासन समितिका संयोजक एवं नेवा: पत्रकार राष्ट्रिय दबू केन्द्रीय कोषाध्यक्ष बाबुकाजी श्रेष्ठ, नेवा: पत्रकार राष्ट्रिय दबू भक्तपुर शाखाका अध्यक्ष रामगोपाल तमखुलगायतले शुभकामना मन्तव्य दिनुभएको थियो ।

८ हजार २ सय भन्दा बढि किशोरीहरूलाई एचपिभि खोप

मध्यपुर थिमि- महिलाहरूको पाठेघर को मुखको क्यान्सर विरुद्धको खोप (एचपिभि) मध्यपुर थिमि नगर क्षेत्रभित्रका किशोरीहरूलाई लगाउने कार्य सम्पन्न भएको छ । कक्षा ६ देखि १० सम्म अध्ययनरत ४ हजार भन्दा बढि किशोरीहरूलाई माघ २२ देखि २५ सम्म उक्त खोप लगाइएको थियो । त्यसैगरी माघ २७, २८ र २९ गते स्कूलमा खोप लिन छुटेका र स्कूल बाहिर रहेका १० वर्षदेखि १४ वर्ष सम्मका किशोरीहरूलाई वडाका हेल्थपोष्टहरूमा एचपिभि खोप लगाइएको जनाइएको छ ।

भक्तपुर शाखाका सचिव विनोद कोजुले संचालन गर्नु भएको उक्त कार्यक्रममा आदिवासी जनजाति पत्रकार महासंघका केन्द्रीय सचिव अञ्जना शिल्पकारको जिम्मेवारीमा भएको निर्वाचनमा सर्वसम्मतबाट विनोद कोजुको अध्यक्षतामा नयाँ कार्यसमिति चयन गरेको छ । उक्त नयाँ कार्यसमितिले उपध्यक्ष रामगोपाल तमखु, सचिव दिपक कायस्थ, महिला सचिव निसा कुप्पा, कोषाध्यक्ष किरण सुवाल, सदस्यहरूमा संगम लामा, विपना मुख्याख, जेपि श्रेष्ठ, मिलन प्रजापति, रजित तको, जेनिश बादे रहनु भएको छ । निर्वाचित कार्यसमितिले दुई जना महिला सदस्य मनोनित गर्ने गरी १३ सदस्यीय कार्यसमिति गठन गरेको छ ।

त्यस्तैगरी अधिवेशनबाट केन्द्रीय प्रतिनिधिहरूमा नारायण सुन्दर किलम्बू, मोहन वल्ल र रेणु त्वाणाबासुलाई चयन गरेको छ । प्रदेश प्रतिनिधिहरूमा सुन्दर शिल्पकार, नविना खर्बुजा, कृष्ण प्रजापति र रामचन्द्र प्रजापति चयन हुनु भएको छ ।

भक्तपुर

नेपाल क्षयरोग निवारण संस्था भक्तपुर शाखाको ४५ औं जिल्ला सभा तथा १२ औं अधिवेशन पुष्पलाल तिमिलाको सभापतित्वमा सम्पन्न भयो ।

नेपाल क्षयरोग निवारण संस्था केन्द्रीय सदस्य एवं प्रदेश इन्चार्ज महेन्द्र गोपाल कर्माचार्यको प्रमुख आतिथ्यतामा सम्पन्न उक्त कार्यक्रममा राष्ट्रिय क्षयरोग नियन्त्रण केन्द्रका उपसचिव पुष्कर भट्टराई, भक्तपुर प्याबसनका निवर्तमान अध्यक्ष सुरेन्द्र श्रेष्ठ, नेपाल क्षयरोग निवारण संस्थाका कार्यकारी अधिकृत राम कार्की र निर्वाचन अधिकृत अधिवक्ता गजेन्द्र शंकर तिमिलाले शुभकामना मन्तव्य दिनुभएको थियो ।

केन्द्रीय सदस्य महेन्द्रगोपाल कर्माचार्यले प्रमुख अतिथिको मन्तव्य दिनु हुँदै नेपालमा अहिले पनि

क्षयरोगको समस्याले दुख दिइरहेको बताउनुभयो । उहाँले विगतमा प्रत्येक वर्ष क्षयरोगीका विरामी ५ हजार थप भइरहेको तथ्याङ्क थियो जब प्रिभेन्सन सर्भेबाट प्रत्येक वर्ष १७ हजार भन्दा बढी क्षयरोगीका विरामी थपिएको तथ्याङ्कले हामी सबैलाई झस्काएको अवस्था छ । त्यसैले हामी सबै मिलेर क्षयरोग

कृष्णदास कायस्थ, सहसचिव रत्नालक्ष्मी भैल, सदस्यहरूमा सुमन श्रेष्ठ, सानु त्वायना, बाबुकृष्ण रञ्जित, मेनका भासिमा, दिनेश चरण श्रेष्ठ र मनोहरदास श्रेष्ठ रहनु भएको छ । निर्वाचित कार्यसमिति सदस्यहरूलाई केन्द्रीय सदस्य महेन्द्रगोपाल कर्माचार्यले फूलमाला लगाई वधाई दिनुभयो ।

विरुद्धको अभियानमा लागेर क्षयरोग नियन्त्रण गर्नुपर्ने आवश्यकता रहेको बताउनुभयो ।

निर्वाचन कार्यक्रम अनुसार विगतमा चार दशकसम्म भक्तपुर शाखाका रही अनवरत रुपमा क्षयरोग विरुद्धको अभियानमा क्रियाशील भई सेवा गर्नु भएका हिरण्य प्रताप सांगामीको नेतृत्वमा ११ सदस्यीय नयाँ कार्यसमिति सर्वसम्मत चयन गरेको छ । उक्त नयाँ कार्यसमितिले उपसभापति राजेश्वरी शिल्पकार, सचिव विजय कर्माचार्य, कोषाध्यक्ष

निर्वाचन अधिकृत अधिवक्ता गजेन्द्र शंकर तिमिलाले संस्थाको विधान अनुसार निर्वाचित पदाधिकारी एवं सदस्यहरूलाई सपथ ग्रहण गराउनु भएको थियो ।

सूर्यविनायक पार्टी प्यालेस भक्तपुरमा भएको उक्त कार्यक्रममा संस्थाका उपसभापति सुरेश प्रधानले स्वागत मन्तव्य व्यक्त गर्नु भएको थियो भने संस्थाका सचिव सुमन श्रेष्ठले कार्यक्रम संचालन गर्नुभएको थियो ।

पोखरा, मुक्तिनाथ, कालिञ्चोक

लगायतका पर्यटकीय

एवं धार्मिक स्थलहरूको

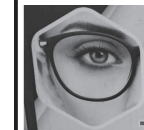
दर्शनको

शंखधरचोक, मध्यपुर थिमि-४

नेपाल भित्रको जुनसुकै गन्तव्य स्थलको धार्मिक, पर्यटकिय शैक्षिक, नीजि, पारिवारिक एवम् व्यापारिक प्रयोजनको लागि यात्रा गर्नु परेमा र विवाह, व्रतबन्ध आदि शुभकार्यकोलागि गाडी भाडामा चाहिएमा भक्तपुर होलिडेजलाई सम्मन्वहोला ।

Shankhadhar
Eye Care & Eye Wear

आँखा क्लिनिक तथा चस्मा पसल

मध्यपुर थिमि, सूर्यविनायक र भक्तपुर नगरपालिका भित्रका बासिन्दालाई नि:शुल्क आँखा परीक्षण गरिन्छ ।

सम्पर्क

९८६०६७४४९

९८१३८४५०३५

९८४९२८१५०४

हाम्रा सेवाहरू : वरिष्ठ विशेषज्ञद्वारा दैनिक आँखा जाँच गर्नुका साथै विभिन्न किसिमका Power Glasses, Frames, Sunglasses.

पत्रकार उपचारमा सहयोग

मध्यपुर थिमि- मुटु रोगको उपचार गरिरहेका पत्रकार प्रेम प्रजापतिलाई नेपाल पत्रकार महासंघ भक्तपुर शाखाले आर्थिक सहयोग गरेको छ। दुई महिनादेखि उपचाररत प्रजापतिको उपचारमा सघाउ पुर्याउन शाखाले संकलन गरेको २९ हजार रुपैयाँ आज हस्तान्तरण गरिएको हो।

प्रजापतिको निवास पुगेर सो शाखाका अध्यक्ष सुन्दर सिल्पकारले सहयोग रकम हस्तान्तरण गरेका हुन्। लामो समय पत्रकारिता गर्दै आएका पत्रकार प्रजापतिलाई सहयोग गर्न शाखाको मातहतमा रहेको पत्रकार कल्याण कोषबाट १० हजार तथा विभिन्न सञ्चारकर्मीबाट १९ हजार गरी कुल २९ हजार हस्तान्तरण गरिएको अध्यक्ष सिल्पकारले जानकारी दिए। साथै अर्भ उठेका रकम आगामी दिनहरूमा हस्तान्तरण

गर्दै जाने उनले बताएका छन्। नेपाल पत्रकार महासंघ केन्द्र र प्रदेश कार्यालयमा पनि प्रजापतिको उपचारका लागि आर्थिक सहयोगको माग गरिएको समेत उनले जानाकारी दिए। प्रजापतिको हालसम्म लाखौं रुपैयाँ खर्च भइसकेको र आगामी दिनमा पनि उपचार खर्च लाग्ने उनकी श्रीमतीले जानकारी गराइन्।

उपचारका लागि खर्च र कम परिवार, आफन्त र पत्रकार हरूबाट जुटेको उनले बताइन्। केही रकम उपलब्ध गराएमा जिल्ला शाखालाई धन्यवाद ज्ञापन समेत व्यक्त गरिन्। दुई महिना अघि हृदयघात भई मुटुको शल्यक्रिया गरेका प्रजापति हाल भने निवासमै आराम गरी राखेका छन्। उनको माघ ४ गते शल्यक्रिया गरिएको उनकी श्रीमतीले जानकारी दिइन्।

रत्न सायमीको सम्पदा सङ्ग्रह

समाजसेवी एवं सम्पदाप्रेमी रत्न सायमीको सम्पदा सङ्ग्रह पुस्तक वजारमा आएको छ। ५ दर्जन भन्दा बढी सम्पदाहरूको बारेमा छोटो परिचय, धार्मिक, सांस्कृतिक एवं ऐतिहासिक महत्व सहितको पुस्तकमा काठमाडौं उपत्यकाका धेरै सम्पदा र उपत्यका बाहिरका सम्पदाहरूको बारेमा समेत संक्षिप्त जानकारी छ। १ सय ९४ पृष्ठको पुस्तकमा सम्पदाको तस्विर सहित वर्णन गरिएको छ। सम्पदा हाम्रो पहिचान हो। यसको संरक्षण अनि प्रचारप्रचार गर्दा आन्तरिक र बाह्य पर्यटकको आकर्षण बढ्ने लेखक सायमीको तर्क छ। सम्पदाप्रेमी सायमी सम्पदामा मौलिकता, प्रेम र स भएको धारणा राख्नुहुन्छ। सूर्यविनायक नगरपालिका वडा नं. ४ दधिकोट गाउँमाका स्थायी वासिन्दा सायमीले सञ्चारक्षेत्रमा पनि कुशलतापूर्वक कार्यसम्पादन

गरिसक्नु भएको छ। कुनैपनि ठाउँको परिचय फराकिलो बनाउन त्यहा रहेका ऐतिहासिक, धार्मिक एवं सांस्कृतिक मठमन्दिर, पोखरी, पाटी, सत्तल, विहार आदि सम्पदाको ठूलो भूमिका हुन्छ। ओभेलमा परेका सम्पदाहरूको बारेमा ठेगाना सहित परिचय दिदै त्यसको ऐतिहासिक, धार्मिक, सांस्कृतिक र पर्यटकीय महत्व दर्शाएको सम्पदा सङ्ग्रह पुस्तक पठनीय अनि गङ्ग्रहनीय छ। सरल, सहयोगी, मिलनसार लेखक रत्न सायमीको पुस्तकमा काभ्रे, दोलखा, पोखरा, पाल्पा, सुनसरीको बराहक्षेत्र, मकवानपुर, सिन्धुली लगायतका स्थानमा रहेका धार्मिक, सांस्कृतिक एवं ऐतिहासिक सम्पदाहरूको बारेमा जानकारी दिइएको सम्पदा सङ्ग्रह पुस्तक सम्पदाप्रेमीदेखि लिएर धार्मिक भ्रमण गर्नेहरूका लागि पनि जानकारी मूलक एवं पठनीय छ।

सूर्यविनायक नपाको भवन उद्घाटन

सूर्यविनायक। सूर्यविनायक नगरपालिकाको नवनिर्मित प्रशासकीय भवन प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले उद्घाटन गर्नु भएको छ। करिब २९ करोड ५२ लाख ९२ हजार रुपैयाँको लागतमा बनेको उक्त भवन वि.सं. २०७५ देखि निर्माण सुरु भएको थियो। नया भवनमा ९२ वटा कार्यकक्ष, अपाङ्गमैत्री, स्तनपान कक्ष, बालमैत्री कक्ष लगायतका सम्पूर्ण सुविधाहरू रहेका छन्। सूर्यविनायक नगरपालिकाका नगरप्रमुख बासुदेव

थापा, उपप्रमुख सरिता तिमल्सिना भन्दाई लगायतका वक्ताले सूर्यविनायक नगरपालिका कार्यपालिकाको प्रशासकीय भवनमा खुल्ला क्षेत्र, हरियाली सहित सेवाग्राहीलाई सेवा लिन सहज हुने गरी भवन तयार भएर प्रयोग सुरु भएको जानकारी दिनुभयो। कार्यक्रममा सूर्यविनायक नगरपालिकाका नगरप्रमुख, उपप्रमुख, वडाध्यक्षहरू एवं भक्तपुर जिल्ला क्षेत्र नं. २ का संघिय र प्रदेश सांसदहरूको उपस्थिति थियो।

थिमि जेसिजको अध्यक्षमा प्रजिता श्रेष्ठ

मध्यपुर थिमि- विगत २७ वर्ष अगाडि अनुशासन र विधिको शासन समृद्धिको आधार बनाउन स्थापना भएको थिमि जेसिजले २८ औं पद स्थापना तथा अवार्ड वितरण कार्यक्रम स्थानीय थिमि बैक्वेटमा सम्पन्न गरेको छ।

पूर्व अध्यक्ष सुनिल श्रेष्ठको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि कृषि तथा पशुपन्छी विकास पूर्व मन्त्री डा. राजेन्द्रमान श्रेष्ठले पानसमा दीप प्रज्वलन गरी उदघाटन गर्नु भएको थियो।

संस्थाका सचिव संजीव श्रेष्ठले कार्यक्रम संचालन गर्नु भएको उक्त कार्यक्रममा मोनिका श्रेष्ठले अतिथिहरूलाई स्वागत गर्नु भएको थियो। कार्यक्रममा निवर्तमान अध्यक्ष उज्वल श्रेष्ठले कार्यक्रममा सहभागी विभिन्न जिल्लाका जेसीजका अध्यक्ष एवं प्रतिनिधिहरूलाई मायाको चिनोद्वारा सम्मान गरिएको थियो।

कार्यक्रममा नेपाल जेसीजका राष्ट्रिय उपाध्यक्ष बबिता

पाण्डे, मथिनपा वडा नं. २ का वडाध्यक्ष एवं पूर्व अध्यक्ष श्रीकृष्ण श्रेष्ठ, नेपाल जेसीजका वरिष्ठ केन्द्रीय उपाध्यक्ष कृष्ण सापकोटालगायत वक्ताहरूले जेसीजको बारेमा प्रकाश पार्नु भएको थियो। कार्यक्रमका प्रमुख अतिथि पूर्व मन्त्री डा. राजेन्द्रमान श्रेष्ठले युवाहरूलाई

अनुशासन, सुशासन र विधि सिकाउने संस्था जेसीज रहेको प्रष्ट पार्नुभयो। देशका युवाहरूलाई रोजगारीमय बनाउन शिप र क्षमता अभिवृद्धि गर्नमा जेसीजको ठूलो भूमिका रहेको बताउनुभयो। जेसीजले मान-सम्मानका साथै सही दिशामा लाग्न अभिप्रेरित गराउन महत्वपूर्ण भूमिका खेलेको जेसीज संस्थाको खाँचो अपरिहार्य रहेको बताउनुभयो।

कार्यक्रममा नवनिर्वाचित कार्यसमिति अध्यक्ष प्रजिता श्रेष्ठ, कार्यकारी उपाध्यक्षहरूमा प्रलिन श्रेष्ठ र विन्जली बज्राचार्य, सामान्य कानूनी सल्लाहकार पूजा श्रेष्ठ,

महासचिव संजीव श्रेष्ठ, कोषाध्यक्ष रिया कायस्थ, संयुक्त महासचिव सुवास चरण श्रेष्ठ, उपाध्यक्षहरूमा मोनिका श्रेष्ठ, परिशा श्रेष्ठ, सविन श्रेष्ठ, ओशानी श्रेष्ठ रहेको छन् भने जनसम्पर्क अधिकारी रिबट श्रेष्ठ र शाखा प्रमुख रोशन श्रेष्ठ रहनु भएको थियो।

भक्तपुर इन्टरनेशनल अस्पताल, कौशल्तार

यस अस्पतालमा विभिन्न विषयका विशेषज्ञ डाक्टर ५२ जना प्राविधिक प्रशासनिक गरी करीब १०० जना कर्मचारीहरूबाट सेवा प्रदान गर्दै आइरहेको छ। अस्पतालमा निम्न प्रकारका सेवाहरू उपलब्ध छ।

- हाडजोर्नी तथा नशा रोग
- स्त्री रोग
- न्यूरो
- मानसिक रोग
- आँखा रोग
- नाक, कान तथा घाटी रोग

- छाला रोग, युरोलोजी
- जनरल फिजिसियन
- सुगर तथा थाइराइड रोग
- मुगौला रोग
- छाती तथा फोक्सो रोग

- यौन तथा चर्मरोग
- बालरोग
- दन्तरोग तथा मुटुरोग
- स्लोप टि.वि. रोग तथा
- परिवार नियोजन सेवा

भक्तपुर इन्टरनेशनल अस्पतालका विशेषताहरू

- १) जेष्ठ नागरिकलाई निःशुल्क सुगर परीक्षण
- २) गरिब, अनाथ, असहाय एवं अपाङ्गहरूलाई पालिकाको सिफारिसमा निःशुल्क उपचार हुने।
- ३) जेष्ठ नागरिकलाई विशेष छुटको व्यवस्था।
- ४) विशेष छुटमा होलबडी चेकअप
- ५) ५० शैयाको अस्पताल

AMBULANCE NO. 9861991100

BHAKTAPUR INTERNATIONAL HOSPITAL

Kausaltar, Bhaktapur, Ph. 01-6637171/01-6637272
tihospital2021@gmail.com, www.bihospital.com.np

बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहका उपलब्धीहरू

कृष्णलाल गोजा श्रेष्ठ

मध्यपुर थिमि नगर पालिका वडा नं. ४ र ५ वडा अवस्थित जग्गा २०२१ सालमा नाप नक्सा हुदा फिलडबुक नक्सा ७ नं. पर्ति जनाई नाप नक्सा भएकोमा ठाउँ ठाउँमा रुख भएकोले २०३१ सालमा वन विभागले वन जनाएको थियो । वि.सं. २०३४ सालमा वन विभागबाट वनदेवी मन्दिर परिसर मा युथ गार्डेनको रुपमा सल्लाको विरुवाहरु रोपी वृक्षारोपण गरिएको थियो । ती क्षेत्रलाई वन ऐन २०४९ र नियमावली २०५१ को नियमानुसार स्थानियसमुदायहरुसंग मिल्न उपभोक्ता समूह बनाई वन ऐन र नियमावलीको परिधिभित्र रही विधान र कार्ययोजना बनाई जिल्ला वन कार्यालयमा निवेदन दिएको खण्डमा सामुदायिक वनको रुपमा समुदायलाई हस्तान्तरण गरिने नियम अनुसार मध्यपुर थिमि नगर पालिका तत्कालिन वडा नं. १४ का जन समुदायको १०८ घरधुरी व्यक्तिहरुको उपस्थितिमा वि.सं. २०५६ साल जेष्ठ २ गते उपभोक्ता समिति बनाई यस सामुदायिक वनको विधान जिल्ला वन कार्यालय भक्तपुरमा विधिवत रुपमा दर्ता गरिएको थियो । संस्थाको दर्ता नं. ३९ रहेको पनि यहाहरुलाई जानकारी गराउदछौ । जिल्ला वन कार्यालयका कर्मचारी प्राविधिकहरु र यस उपभोक्ता समितिका सदस्यहरुविरुवा व्यापक छलफल गरी पञ्चवर्षिय कार्य योजना तयारी गरी वि.स. २०५६ साल जेष्ठ २२ गतेदेखि २०६१ साल जेष्ठ २१ गतेसम्मको लागि जिल्ला वन कार्यालय भक्तपुर सँग सम्झौता गरी सामुदायिक वनको रुपमा यस वन उपभोक्ता समूहलाई हस्तान्तरण गरिएको थियो । यस उपभोक्ता समूहले वनलाई संरक्षण, सबढन र व्यवस्थापनका लागि यस उपभोक्ता समूहले काम गर्दै गयो ।

वि.सं. २०५६ सालमा विश्व वातावरण दिवसको उपलक्ष्यमा माननीय सांसद लेखनाथ न्यौपानेज्यूको प्रमुख आतिथ्यमा शंखधर चोकको पच्छिम डाँडा तछुटोल आउने बाटोको दायाँ बायाँ कागियोको विरुवा रोपी

वृक्षारोपण गरिएको थियो । वि.सं. २०५६ साल असार १३ गते वन दिवसको उपलक्ष्यमा माननीय वन मन्त्री महन्त ठाकुरज्यूको प्रमुख आतिथ्यमा बालकुमारी आउने उकालोको पच्छिम डाँडामा कागियोको विरुवा वृक्षारोपण गरिएको थियो । यस उपभोक्ता समूहको प्रथम पटक भेला गरी वि.सं. २०६१ साल जेष्ठ २१ गतेदेखि २०७० जेष्ठ २० गतेसम्मको लागि कार्यान्वयन भएको थियो । जुन कार्य योजना कार्यान्वयन गर्न जिल्ला वन कार्यालयका प्राविधिकहरुको सहयोग महत्वपूर्ण रहेको थियो । वि.सं. २०६३ सालमा बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहको बैठक बसि वनदेवी मन्दिर परिसरमा सरसफाई गर्न उपकर्मिटी गठन गरी उप कर्मिटीलाई जिम्मा दिई उप कर्मिटीले सरसफाई गरिएको थियो । वि.सं. २०६४ साल मंसिर ४ गतेदेखि ११ गतेसम्म वनदेवी मन्दिर पुनः निर्माण गर्ने उद्देश्यले भागवत सप्ताह कार्यक्रमको आयोजना गरिएको थियो । उक्त सप्ताहबाट संकलन रु. ४,७०,०००/- रकमबाट वनदेवी मन्दिर पुनः निर्माण कार्यमा खर्च भएको थियो । वजेट अभावले मन्दिर निर्माण पूर्ण भएको छैन ।

वि.सं. २०६४/६५ सालमा वनदेवी मन्दिर परिसरमा चारैतिर सिमेन्टको पिलर उठाई बाल निर्माण कार्य शहरी विकास डिभिजन कार्यालय बबरमहल काठमाडौँबाट वजेट विनियोजना गरी त्यही अफिसका प्राविधिकज्यूबाट लगत इष्टमेट गरी उपभोक्ता समितिले कम्पाउण्ड बाल निर्माण गरियो । उक्त बाल निर्माणमा उपभोक्ता समितिले २०% प्रकृतिशत र शहरी विकास डिभिजन कार्यालयबाट ८०% प्रतिशत भएको समूहसाग आर्थिक अवस्था नभएकोले स्वयम अध्यक्षले व्यक्तिगत रुपमा रु. १,१५,०००/- राखी काम सम्पन्न गरिएको थियो । वि.सं. २०६५ साल श्रावण १४ गते ब्लक नं. ३ कोरि यन अस्पताल पछाडीको भागमा सिद्धिकाली क्षेत्र संरक्षण तथा विकास समितिको आयोजनामा

मसलाको विरुवा रोपी वृक्षारोपण गरिएको थियो । वि.सं. २०६८ साल असार २५ गते मध्यपुर थिमि नगर पालिकाका कार्यकारी अधिकृत र समकृष्ण उप्रेतिको प्रमुख आतिथ्यमा विष्णुवीर मन्दिरको पच्छिम उत्तर र पूर्वतर्फको खाली ठाउँमा बालकुमारी वचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. मध्यपुर थिमि शंखधर चोकको आयोजना समूहले जिल्ला वन कार्यालयबाट कपुर, लखी, अमला, अम्बा, कलकी मसला र धुपी समेत २०० वोट विरुवा रोपिएको थियो । उक्त विरुवा संरक्षण गोलमेल फाडी सफा गर्न १ जना ज्यामी २ वर्षसम्म बालकुमारी वचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.ले ज्याला दिने सहमतिमा राखिएको थियो । त्यसैले रुख विरुवा संरक्षण भएर अहिलेसम्म वन राम्रो भयो ।

वि.सं. २०६९ साल श्रावण २० गते ब्लक नं. २ विष्णुवीर मन्दिरको उत्तरतर्फ विष्णुकुण्डल पोखरीको दक्षिण तर्फ खाली ठाउँमा वन प्राविधिक संघ भक्तपुर, बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह र जिल्ला वन कार्यालय भक्तपुरको संयुक्त आयोजनामा रु. १०००/- सहयोग लिई विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्री डा. केशवमान शाक्यको प्रमुख आतिथ्यमा समृद्धि वृक्षारोपण कार्यक्रम गरेको थियो । उक्त कार्यक्रममा रुद्राक्ष, कपुर, चाप समेत ९० वटा विरुवा रोपिएको थियो । उक्त विरुवा संरक्षण गर्न १ जना हेरालु १ वर्षसम्म उपभोक्ता समूहले नै व्यवस्था गरिएको थियो । वि.सं. २०६८/६९ सालमा बालकुमारी वचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.बाट वनदेवी मन्दिर परिसरमा रु. ७२,०००/- सहयोग गरी जस्ताको छाना राखी पाटी निर्माण गरी वि.सं. २०६९ भाद्र ९ गते यस सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहलाई विधिवत रुपमा हस्ताक्षर गरी दिएको थियो । वि.सं. २०६८/६९ सालमा संधिय मामिला तथा स्थानिय विकास मन्त्रालय मार्फत जिल्ला विकास समिति भक्तपुरबाट रु. ५,००,०००/- (पाच लाख) वजेट विनियोजन भई शंखधर

चोकबाट तछुटोल आउने बाटोको डाडामा पहिरो गएको हुनाले वन संरक्षण गर्न जि.वि.स. कार्यालय भक्तपुरको प्राविधिकज्यूबाट लगत इष्टमेट अनुसार उपभोक्ता समूहले ग्याविङ्ग बाल निर्माण कार्य सम्पन्न गरिएको थियो ।

वि.सं. २०७० सालमा ग्लोबल पोजिशनिङ्ग सिस्टम (एक) को प्रयोगबाट वन सिमानाको सर्वेक्षण गर्दा ३ खण्डमा रहेको यस वन हाल आएर ४ खण्डमा विभाजित हुन पुगेको छ । वनको क्षेत्रफल पनि ११.५८ बाट घटेर ८.२४ हेक्टर मा सीमित हुन पुगेको छ । वन क्षेत्र घटनु कारण राष्ट्रिय क्षयरोग निवारण केन्द्र भवन, युसेफ स्कूल, बालप्रेमी माध्यमिक विद्यालय, विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहको वन कार्य योजना दोश्रो पटक पुनरावलोकन २०७१ मा समूह तर्फबाट अध्यक्ष र जिल्ला वन कार्यालय भक्तपुरको तर्फबाट जिल्ला वन अधिकृत विच १० वर्ष अवधिको लागि यो सम्झौता गरिएको छ । वि.सं. २०७०/७१ सालमा वनदेवी मन्दिर परिसरमा वृक्षारोपण गरिएको थियो । वि.सं. २०७१ र २०७२ सालमा वनदेवी मन्दिर परिसरमा शुभश्री वचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. मध्यपुर थिमिको सहयोगमा वनको उत्तर र दक्षिणतर्फ फलामको ढोका निर्माण गरिएको र वनको चारैतर्फ विजुली बत्तिको पनि व्यवस्था सोही संस्थाले गरेको थियो ।

वि.सं. २०७२/७३ सालमा जिल्ला वन कार्यालयबाट पार्क बनाउन रु. ६,००,०००/- रकम वजेट विनियोजन भएको तेलकोट रेञ्जोप्टका सहायक वन अधिकृत सजिव आचार्य मार्फत जानकारी पाए लगत्तै जिल्ला वन कार्यालय भक्तपुरमा सम्पर्क गरी रु. ६,००,०००/- रकम प्राप्त गरी बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह अन्तर्गत ब्लक नं. १ वनदेवी मन्दिर परिसरमा पार्क निर्माण गर्न उपयुक्त हुने सल्लाह अनुसार मध्यपुर थिमि नगर पालिकाबाट रु. २,००,०००/- र उपभोक्ता समूहबाट रु. ८०,०००/- सहयोगमा मध्यपुर थिमि नगर

पालिकाका प्राविधिकज्यूबाट लगत इष्टमेट गराई उपभोक्ता समूहले वनदेवी नगर वन उद्यान-पार्क) निर्माण सम्पन्न गरिएको थियो । यस उपभोक्ता समूहले बेलावखत रचनात्मक क्रियाकलाप र वन क्षेत्रलाई संरक्षण र सम्बर्द्धन गर्नमा विशेष योगदान गरे बापत रु. आ.व. २०७३/०७४ मा जिल्ला वन कार्यालय भक्तपुरबाट मिति २०७४/३१२५ मा आयोजित कार्यक्रममा पहिलो पुरस्कार प्राप्त गर्न सफल भएको छ । सो कार्यक्रममा पुरस्कार स्वरुप रु. ६०००/- मा कर कटौती गरी रु. ४,५००/- प्राप्त भएको थियो । उक्त रकम नेपाल बैंक लि. थिमि शाखा चल्ती हि.नं. २३३००१००० ६९५५८८०००००१ मा राखिएको थियो । आ.व. २०७४/०७५ मा बागमती प्रदेशका सांसद श्री प्रतिमा श्रेष्ठले बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहमा पार्क संरक्षण गर्न रितेलिङ्ग बाल निर्माण गर्न रु. ५०,००,०००/- पचास लाख वजेट विनियोजन गरी डिभिजन वन कार्यालय मार्फत र कम निकास भई मध्यपुर थिमि नगरपालिका वडा नं. ४ का प्राविधिकज्यूबाट लगत इष्टमेट गरी बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह अन्तर्गत ब्लक नं. २ दुनेग र ब्लक नं. ३ इन्द्रायणी मन्दिर परिसरमा रितेलिङ्ग बाल निर्माण कार्य सम्पन्न गरिएको थियो । त्यस्तै प्रदेश सांसद डा.श्री र जेन्द्रमान श्रेष्ठले शंखधर चोक माथि वनदेवी मन्दिर परिसरमा पार्क पूर्वाधार निर्माण गर्न रु. ५०,००,०००/- पचास लाख वजेट विनियोजन गरी मध्यपुर थिमि नगर पालिका मार्फत निकास हुनु पर्नेमा नगर प्रमुखले म उपभोक्ता बाँकी १० पेजमा

जि.प्र.का.भ.पु.द.नं. ४४/०५९/६०, गो.हु.द.नं. २४/०६०/६१

छोरामान्छेसँग पैसा अनि छोरी मान्छेसँग बैस हुञ्जेल मात्रै दुनियाँ अधि पछि लाग्ने, त्यसपछि जब पैसा अनि बैस सकिन्छ नि तब आफ्नो छाँया र आफू बाहेक कोही हुँदैन ।

- अज्ञात

सम्पादकीय

पर्यटकीय नगरी

भक्तपुर जिल्लाका चार वटा नगरपालिका मध्ये मध्यपुर थिमि नगरपालिका काठमाडौं र भक्तपुरको बीच भागमा पर्दछ । ११.४७ वर्ग किलोमिटर क्षेत्रफलमा फैलिएको मध्यपुर थिमि नगरपालिका ऐतिहासिक, सांस्कृतिक एवं शैक्षिक नगरीको रूपमा परिचित छ । धेरै मुर्त र अमूर्त सम्पदाले भरिएको यस नगरपालिकाद्वारा गत पुसमा मध्यपुर महोत्सव आयोजना गरिएको थियो । उक्त महोत्सवमा भक्तपुर, ललितपुर, काठमाडौं र काभ्रेबाट पनि धेरै आन्तरिक पर्यटकहरूले महोत्सवको स्थलगत अवलोकन गरेका थिए । यहाँका परम्परागत जात्रा, नाचदेखि पेशा व्यवसायको झल्को दिने महोत्सवमा थुप्रै प्रदर्शनीहरू थिए । गेडागुडीको व्यापार, माटाका भाँडा बनाउने व्यवसाय, हरियो तरकारीको उत्पादन र बिक्री वितरणदेखि टिगनी बजिको उत्पादन र बिक्री वितरण महोत्सवका मुख्य आकर्षण थिए । यहाँको कला, संस्कृति, भेषभुषा, रहनसहन, जीवनशैली आदिको बारेमा ज्वलन्त प्रस्तुति रहेको महोत्सवबाट धेरैले मध्यपुर थिमिलाई प्रत्यक्ष बुझ्ने मौका पाएका थिए । परम्परागत मुद्रादेखि हाल प्रयोगमा रहको डिजिटल प्रविधि एवं थिमिको नामबाट प्रकाशित पत्र पत्रिका साहित्य एवं जानकारी मुलक पुस्तकहरूको प्रदर्शनीले थिमिलाई थप परिचित गराएको थियो । अब महोत्सवमा पर्यटकका लागि प्रदर्शन गरिएका जात्रा, नाच, पेशा व्यवसायको विकास र विस्तारका लागि स्थानिय निकाय सरोकारवाला सबै सँगको साथ र सहयोगमा निरन्तरता दिन सकेमा आन्तरिक एवं बाह्य पर्यटकहरू आर्कषित हुने थिए । पर्यटकका लागि आवश्यक आधारभुत कुराहरूमा पदमार्ग, पथप्रदर्शक शौचालय, क्याफे, रेष्टुरेण्ट, होमस्टेदेखि पर्यटकका लागि सवारीसाधनको व्यवस्था गर्नु जरुरी देखिन्छ । विशेषतः बाह्य पर्यटकको लागि विमानस्थल वा ठमेलबाट भक्तपुर नगरकोट, धुलिखेल लगायतका ठाउँमा जानु अधि करिब ३, ४ घन्टाको लागि मध्यपुर थिमिको शंखधरचोकबाट बोडेको कुमारी पार्क हुँदै नीलबाराही मन्दिरसम्मको प्याकेज बनाउनु पर्छ । यसका लागि पर्यटन बोर्डसँग समन्वय गरी बिगतमा जस्तै पर्यटक पथ प्रदर्शकहरूसँग आवश्यक समन्वय गर्नु जरुरी देखिन्छ । नत्र मध्यपुर थिमिको मुर्त अमूर्त सम्पदा मार्फत यहाँका बासिन्दाको आर्थिक उन्नति हुन गाह्रो छ । महोत्सव भएपछि पर्यटकीय गतिविधिहरू चलायमान नहुँदा महोत्सवको स्मरण पनि नौ दिनमा नौलो र २० दिनमा बिसौ जसो हुनसक्छ । यसतर्फ मध्यपुर थिमि नगरपालिकाका जनप्रतिनिधि, पर्यटन व्यवसायी, सरोकारवाला, स्थानिय व्यवसायीहरू सबै चनाखो बन्नुपर्ने देखिन्छ ।

सामान्य ज्ञान

पहाडी प्रदेशमा नेपालका कतिवटा जिल्लाहरू पर्दछन् ?

३५ वटा ।

इन्द्रसरोवार (कुलेखानी) कुन जिल्लामा पर्दछ ?

मकवानपुर ।

कोशी प्रदेशमा कतिवटा जिल्ला छन् ?

१४ वटा ।

नेपालमा ज्वालामुखीका चिन्हहरू कुन ठाउँमा रहेको छ ?

दैलेखको दुल्लु क्षेत्रमा ।

भोजपुर पुलको जिल्ला भनेर नेपालको कुन जिल्लालाई चिनिन्छ ?

बागलुङ्ग ।

नेपाल समुन्द्रबाट कति टाढा रहेको छ ?

११२७ कि.मि. (७०० माइल) ।

काठमाडौं उपत्यकाको कुल क्षेत्रफल कति छ ?

६४२ वर्ग कि.मि. ।

काठमाडौंबाट सबैभन्दा नजिकको हिमाल कुन हो ?

जुगल हिमाल ।

संकलक : प्रशन अधिकारी,
पुलचोक इन्जिनियरिङ्ग क्याम्पस, ललितपुर

प्रणय दिवसको सन्देश

सागर गुरागाईं

सूचना प्रविधिको द्रुत विकासका कारण प्रणय दिवसले विश्वभरि छिट्टै भ्वागिने अवसर पायो । प्रणय दिवसको इतिहास लामो भए पनि नेपालमा पछिल्लो दुइ दशकयता यसप्रति चासो राख्न थालिएको पाइन्छ । विशेष गरी एफएम रेडियो र इन्टरनेटको प्रयोगको सुरुवातसँगै नेपाली युवाभाष प्रणय दिवस लोकप्रिय हुँदै गएको छ ।

सामाजिक सञ्जालमा प्रणय दिवसका बारेमा विविध प्रकारका भावना अभिव्यक्त भएको देख्न पाइन्छ । फकिने अवस्थामा रहेको रातो गुलाफको फूलले हरेका प्रेमीमा रहेको माया र प्रेमको भावनालाई प्रतिविम्बित गर्छ । त्यसैले प्रणय दिवसमा रातो गुलाफको फूल आदान प्रदान गर्ने गरिन्छ । फूल स्वच्छ र प्रेमको प्रतिक हो । फूल दिएर प्रेम प्रस्ताव राखिने, सुपुप्त प्रेमलाई जगाउने अवसर पनि यही दिवसले दिएको छ ।

प्रेम सम्बन्ध प्रगाढ बनाउने उत्तम अवसर पनि यही दिवसले दिएको छ । प्रणय दिवस हरेक प्रेमीलाई मिलन गराउने माध्यम वा बाहाना पनि हो । त्यही बाहानामा भए पनि प्रौढले समेत आफ्ना प्रेमीलाई कोमल गुलाफको फूल दिएर प्रेमको सुकुमार भावना अभिव्यक्त गर्छन् । उनीहरू सन्देश दिइरहेका हुन्छन् कि तन बढो भए पनि मन त तरुनो छ । उपहारमा गुलाफ मात्र नभएर मन परेकालाई शुभकामना काड्ने, चकलेट, खेलौना, पुतली, परफ्युम, लभ अड्कित विभिन्न सामग्री दिने चलन पनि बढेको छ ।

फेब्रुअरी १४ तारिख आउनु केही दिनअघि गिफ्ट पसलमा बाक्लो चहलपहल देख्न सकिन्छ । यही मौकामा नेपालमा लाखौं रुपैयाँ बराबरका उपहार सामग्रीको व्यापार हुने गर्छ । गुलाफदेखि उपहार सामग्रीसम्म सबै विदेशबाटै आयात गरिन्छ । अब त उपहार मात्र नभएर रेस्टुरेण्ट, होटलमा आमन्त्रण गर्ने चलन संस्कृति कै रूपमा विकसित हुँदै गएको छ ।

प्रणय दिवस मनाउने परम्पराको ऐतिहासिक पक्ष पनि उत्तिकै

रोचक छ । एक हजार ७४६ वर्षअघि प्रणय दिवसको उद्गम रोमबाट भएको थियो ।

रोमन शासक क्लाउडियस दोस्रोले सैनिकलाई प्रेम र विवाहमा रोक्न लगाए । उनको सोचाई मान्यता थियो -विहे गरेपछि सैनिकहरू प्रेममा फस्छन् र सैनिक कमजोर हुँदै जान्छन् । उनको यस्तो सोच पूर्ण गलत भएको ठहर भ्यालेन्टाइन नाम गरेका पादरीले गरे र ती पादरीले सैनिकहरूलाई धमाधम प्रणयसूत्रमा बाध्दिन थाले । सम्राट्ट पादरीको हर्कतप्रति रुष्ट भए । उनलाई पक्राउ गरियो र मृत्युदण्डको सजाए तोकियो । उनले जेलरकी छोरीलाई लभ फ्रम योर भ्यालेन्टाइन भनी हस्ताक्षर गरी प्रेम पत्र पनि दिए ।

सन् २६९ को फेब्रुअरी १४ तारिखमा ती पादरीलाई मृत्युदण्ड दिइयो । भ्यालेन्टाइन पादरीको प्रेमको अभियान विसर्जन भएन, बरु उल्टै गुलाफको फूलजस्तै फकिन थाल्यो । उनको बलिदानका सम्मानमा सोही दिनलाई भ्यालेन्टाइन्स डे अर्थात् प्रणय दिवसका रूपमा मनाउन थालियो । यसै दिन हरेक प्रेमीको मुटुमा रातो गुलाफको फूल फकिरहेका हुन्छन् । अब यो दिवस कुनै एक मुलुक वा तिनका नागरिकमा सीमित रहेन । साभ्ना दिवसका रूपमा विश्वभरि लोकप्रिय बनिस्केको छ ।

प्रेमीप्रेमिकाबीच मात्र प्रणय दिवस सीमित छैन । आफन्तलाई पनि प्रेम र सद्भाव बाड्न प्रणय

दिवस उपयुक्त माध्यम बन्न पुगेको छ । विदेशी संस्कृतिले नेपाली मौलिक संस्कृतिलाई विस्थापन गर्दै जान्छ र मौलिक संस्कृति जोगाउन नसक्ने तर्फ मोडिन्छ, कि ? भन्ने चिन्ता कतिपयको छ । बेलाबखत रानीपोखरी र रानीमहल जस्ता प्रेमका प्रतिकलाई आधार मानी सोही अनुरूप मौलिक प्रणय दिवस मनाउनुपर्छ भन्ने चर्चा नउठ्ने गरको होइन । बुझ्नु पर्ने कुरा के हो भने प्रणय दिवस कुनै धर्म, संस्कार वा सम्प्रदायसाग नभई संस्कृतिसाग जोडिएको सन्दर्भ हो ।

विश्वव्यापी बनेका संस्कृतिलाई मौलिक ढाचाका रूपान्तरण गरेर मनाउन सकिन्छ । सबै संस्कृतिको आआफ्ना सीमा र अनुशासन हुनेगर्छ । त्यो नाघेर गरिएका क्रियाकलाप कुनै पनि समाजलाई पाच्य हुँदैन ।

प्रणय दिवसको छाडारूप नेपाली समाजमा कहिकतै देखा पर्न थालिसकेको पनि छ । यसरी विभिन्न दिवस मनाउने बहानामा आफ्नो मौलिक परम्पर र संस्कृतिमा कुनै प्रभाव पर्नु हुँदैन । यतिखेर मुलुक असहज अवस्थामा छ । राजनीतिक दलहरू बीचको तिक्तता घट्न सकेको छैन । असहमतिको खाडल पुर्ने प्रयास पनि भइरहेका छन् । प्रेम र मित्रतासाग जोडिएको यस दिवसले मित्रता, सद्भाव र सहमतिको हात अगाडि बढाउनुपर्छ भन्ने सन्देशलाई आत्मसात् गर्नु जरुरी देखिन्छ ।

हार्दिक बधाइ तथा शुभकामना

यस थेम्मुड मासिक पत्रिकाका सम्पाददाता श्री समुन श्रेष्ठ नेपाल क्षयरोग निवारण संस्था भक्तपुर शाखाको सदस्य पदमा निर्वाचित हुनु भएकोमा हार्दिक बधाइ तथा शुभकामना व्यक्त गर्दछौं
थेम्मुड मासिक परिवार

तराईको शितलहर : समस्या र समाधान

- ईन्द्रनारायण न्हुछे श्रेष्ठ

परिचय

कल्पना गर्नुहोस्, प्रत्येक विहान तपाईं एउटा गाढा, खैरो कुहिरोले घेरिएको उदुनुहुन्छ जसले सूर्यलाई लुकाउँछ र सास फेर्न गाह्रो बनाउँछ। यो नेपालका तराई क्षेत्रका लाखौं मानिसहरूको वास्तविकता हो, प्रत्येक शीतकालमा। हावा धुँवाले भरिएको छ, जुन नजिकका उद्योग, सवारी साधनका धुवा र कृषि गतिविधिहरूको हानिकारक प्रदूषकहरूको मिश्रण हो। तर यहाँ कुरा यस्तो छ: यो प्रदूषण नेपालका सिमानामा रोकिँदैन। यो उत्तरी भारत सम्म फैलिन्छ, जसले यो दुवै राष्ट्रका लागि साझा समस्या बनाउँदछ।

यो केवल फोहोर हावा मात्र होइन। यो स्वास्थ्यको कुरा हो, जसमा श्वासप्रश्वासका रोगहरूको संख्या बढिरहेको छ। यो वातावरणको कुरा हो, जसमा प्रदूषित नदिहरू र खण्डित पारिस्थितिकी तंत्रहरू छन्। र यो जीविकाको कुरा हो, जसमा कृषक र कामदारहरूले प्रदूषणको प्रभावसाथ संघर्ष गरिरहेका छन्। यस समस्याको समाधान गर्न नेपाल र भारत बीच सहकार्य आवश्यक छ, जसले दिगो समस्या समाधान गर्न र सबैका लागि स्वस्थ भविष्य निर्माण गर्न मद्दत पुऱ्याउने छ।

समस्यालाई बुझ्नुहोस्

यसलाई हेरो:

१) प्रदूषणको कारण के हो ?

- इटा भट्टा: निर्माणको लागि इटा उत्पादन गर्छन् तर हानिकारक धुवा निकाल्छन्।
- बाली जलाउनु: कृषकहरूले बाँकी रहेको बाली जलाउँछन्, जसले घना धुवा बनाउँछ।
- सवारी साधन: कार र ट्रकहरूले विषाक्त ग्यास हावामा फाल्छन्।
- कारखाना: सिमाना दुवै तर्फका उद्योगहरूले प्रदूषण निकाल्छन्।

क) यो शीतकालमा किन बढी हुन्छ ?

- शीतकालमा, चिसो हावा प्रदूषकलाई जमिनको नजिकै समातेर राख्छ, जसले घना कुहिरो उत्पन्न गर्छ जुन सजिलैसाथ फैलिँदैन।

ख) को प्रभावित छ ?

- सबै। बच्चाहरू, वृद्ध व्यक्तिहरू, र स्वास्थ्य समस्यासम्म भएका व्यक्तिहरू सबैभन्दा बढी प्रभावित हुन्छन्। कृषकहरूले माटोको उर्वरता गुमाउँछन् र प्रदूषित क्षेत्रहरूमा काम गर्ने श्रमिकहरू स्वास्थ्य जोखिमसाथ जुभिरहेका छन्। के यो समस्या समाधान गर्न सकिन्छ? पक्का। तर यसका लागि सहकार्य र स्मार्ट र नीतिहरू आवश्यक छन्।

सहकार्यका साथ समाधानहरू

२. वायु गुणस्तरको निगरानी के तपाईं समस्यालाई समाधान गर्न सक्नुहुन्छ यदि तपाईं त्यसको मापन गर्न सक्नुहुन्छ भने? नेपाल र भारत तले सिमानामा प्रदूषण स्तर दर्याक गर्न निगरानी स्टेशनहरू स्थापना गर्नु आवश्यक छ। कल्पना गर्नुहोस्, एउटा डिजिटल नक्सा जहाँ तपाईं आफ्नो क्षेत्रको वास्तविक समयमा वायु गुणस्तरको अपडेट हेर्न सक्नुहुन्छ। यहाँ के गर्नुपर्छ:

- निगरानी स्टेशनहरू स्थापना गर्नुहोस्: दुवै देशमा प्रदूषकहरूको मापन गर्न एउटै उपकरण प्रयोग गर्नुहोस्।
- डाटा साझा गर्नुहोस्: एउटा अनलाइन प्लेटफर्म सिर्जना गर्नुहोस् जहाँ यो डाटा सबैका लागि उपलब्ध होस्।

- चेतावनी प्रणालीहरू: प्रदूषण स्तर खतरनाक उच्च भएमा जनतालाई सचेत गर्न चेतावनी विकास गर्नुहोस्। यो प्रणालीले दुवै सरकार र समुदायहरूलाई समयमै कार्य गर्न मद्दत पुर्याउनेछ।

३. स्वच्छ ऊर्जा तर्फको संक्रमण के तपाईंको ऊर्जा त्यो हावा प्रदूषित नगरी आउन सक्छ भने? अहिले धेरै कारखाना र घरहरू कोइला र अन्य फोहोर इन्धनमा निर्भर छन्। स्वच्छ ऊर्जा तर्फको संक्रमणले ठूलो भिन्नता ल्याउन सक्छ।

- नेपालबाट जलविद्युत: नेपालका नदीहरूले स्वच्छ विजुली उत्पादन गर्न सक्छ, जुन भारतसाथ साझा गर्न सकिन्छ।

□ सौर्य र पवन ऊर्जा: दुवै देशहरूले नवीकरणीय ऊर्जा परियोजनामा लगानी गर्न सक्छन्।

□ स्वच्छ ऊर्जा प्रोत्साहन: सर कारहरूले उद्योगहरूलाई सफा इन्धनमा रूपान्तरण गर्न छुट वा अनुदान प्रस्ताव गर्न सक्छन्। कल्पना गर्नुहोस्, कारखानाहरू सौर्य ऊर्जामा चलिरेहेका छन् वा घरहरू नेपालका जलविद्युत कारखानाहरूबाट स्वच्छ विजुली प्रयोग गर्दै छन्। यो सम्भव छ, र यसले सबैलाई फाइदा पुर्याउँछ।

४. दिगो कृषि अभ्यासहरू के तपाईंलाई थाहा छ कि बाली जलाउनु मात्र विकल्प होइन? कृषकहरूले प्रायः बाँकी रहेका बालीका अंशलाई जलाउँछन् किनकि यो छिटो र सस्तो हुन्छ। तर अझ राम्रो तरिकाहरू छन्:

- हैप्पी सीडरहरू: यो यन्त्रले बालीका अंश नहटाउँदै बीउ रोक्छ, समय बचाउँछ र प्रदूषण कम गर्छ।
- कम्पोस्टिंग: बालीको फोहोरलाई प्राकृतिक मलमा परिणत गर्दा माटोको स्वास्थ्य सुधारिन्छ र धुवा कम हुन्छ।
- तालिम कार्यक्रमहरू: कृषकहरूलाई दिगो विधिहरू सिक्नुको साथै शालाहरू र दुवै देशका सफल कथाहरू साझा गर्न।

● आर्थिक प्रोत्साहन: सरकारहरूले हैप्पी सीडरजस्ता उपकरणलाई किफायती बनाउन अनुदान दिन सक्छन्। यदि कृषकहरूले यी अभ्यासहरू आगाले भने, हामीलाई सफा हावा र स्वस्थ बालीहरू देख्न पाइनेछ।

५. सामान्य नियमहरूको कार्यान्वयन के तपाईंलाई थाहा छ कि यदि दुवै देशले समान सफा हावा नियमहरू बनाएका भए भने के हुन्थ्यो? अहिले, विभिन्न नियमहरूले प्रदूषणलाई प्रभावकारी रूपमा समाधान गर्न गाह्रो बनाउँछन्। यहाँ

के गर्न सकिन्छ:

● एकीकृत मापदण्डहरू: कार खाना र सवारी साधनहरूको लागि समान प्रदूषण सीमा तोक्नुहोस्।

● संयुक्त समितिहरू: दुवै देशका टोलीहरूले कार्यान्वयनको निगरानी गर्न र विवाद समाधान गर्न सक्छन्।

● हरित प्रविधि व्यापार: सीमा पार सफा प्रविधिहरू किनबेच गर्न सजिलो बनाउनुहोस्। जब नीतिहरू समान हुन्छन्, यो सबैलाई जवाफदेही बनाउन र प्रगति सुनिश्चित गर्न सजिलो हुन्छ।

६. सार्वजनिक जागरूकता र सामुदायिक कार्य यो तपाईंको लागि किन महत्त्वपूर्ण छ? किनकि प्रत्येकको भूमिका छ। यहाँ सामुदायिक स्तरमा कसरी संलग्न हुन सकिन्छ:

□ स्वास्थ्य अभियानहरू: वायु प्रदूषणका जोखिमहरू र आफूमाथि कसरी रक्षा गर्न सकिन्छ भन्ने जानकारी दिनुहोस्।

□ सफा खाना पकाउने विकल्पहरू: परिवारहरूलाई लकडीको सट्टा एलपीजी जस्ता सफा इन्धन प्रयोग गर्न प्रेरित गर्नुहोस्।

□ विद्यालय कार्यक्रमहरू: बच्चाहरूलाई प्रदूषणका बारेमा सिकाउनुहोस् र उनीहरूलाई स्थानीय सफाई अभियानहरूमा संलग्न गरिनुहोस्।

□ सामाजिक मिडिया चुनौतीहरू: इन्स्टाग्राम वा टिकटक जस्ता प्लेटफर्महरूमा जनचेतना फैलाउन ह्यासट्याग र भाइरल अभियानहरू प्रयोग गर्नुहोस्। जब मानिसहरूले समस्यालाई बुझ्छन्, तिनीहरू कार्य गर्न तयार हुने सम्भावना बढी हुन्छ।

सामूहिक लाभ के हो ?

स्वास्थ्य लाभ

- अस्थिरा र फोक्सोका रोगहरूको कम घटनाहरू।
- चिकित्सकीय खर्चमा कम पैसा खर्च।

□ दैनिक जीवनमा बढी ऊर्जा र उत्पादनशीलता।

आर्थिक फाइदा

- सफा हावा क्षेत्रको पर्यटनलाई आकर्षित गर्छ।
- कृषकहरूले बाली जलाउने सट्टा माटोको स्वास्थ्य सुधार गरेर पैसा बचाउँछन्।
- सफा ऊर्जा अपनाउने उद्योगहरूले विश्वभर आफ्नो उत्पादनहरू निर्यात गर्न सक्छन्।

मजबुत सम्बन्धहरू

□ नेपाल र भारतको सहकार्यले अन्य दक्षिण एसियाली देशहरूलाई पानी व्यवस्थापन र जलवायु परिवर्तन जस्ता साझा चुनौतीहरूमा सहकार्य गर्न प्रेरित गर्न सक्छ।

निष्कर्ष

कल्पना गर्नुहोस्, एक भविष्य जहाँ नेपालका तराई क्षेत्रका बच्चाहरू खोकै नगड मैदानमा दौड्छन्, जहाँ कृषकका खेतहरू हरियाली र समृद्ध छन्, र जहाँ हावा यति सफा छ कि पहाडहरू स्पष्ट रूपमा देख्न सकिन्छ। यो भविष्य सम्भाव्य छ यदि नेपाल र भारतले सागै वायु प्रदूषणको समाधानमा काम गरे भने। संयुक्त निगरानी, स्वच्छ ऊर्जा पहल, दिगो कृषि, मिल्दो नीतिहरू, र सामुदायिक कार्यसागै हामी स्वस्थ र समृद्ध दक्षिण एसिया बनाउन सक्छौं। सफा हावाको पुरस्कार, बलियो सम्बन्धहरू, र राम्रो जीवनहरूले यो यात्रा सबैका लागि लायक बनाउँछ।

तपाईं के गर्न सक्नुहुन्छ ?

यो कथा साझा गर्नुहोस्, समस्याबारे कुरा गर्नुहोस्, र अरूसम्म यसको महत्त्व पुर्याउन प्रोत्साहित गर्नुहोस्। सागै हामी परिवर्तन ल्याउन सक्छौं।

आमाको चाहना

सुमन बराल

आफूले जस्तोसुकै दुःखकष्ट सहेर पनि सन्तानको सुखका लागि जीवन अर्पण गर्ने आमाको सही पहिचान हो । अनि आफु बन्चराको चोट खप्न सक्ने तर आफ्ना सन्तानलाई काँडा बिभेको सम्म देख्न नसक्ने ममतामयी आमाको चिनारी पनि हो । सायद यसैले होला, हामी धर्ती पिताको सट्टा आमालाई माता भन्छौं । हुन पनि हो, धर्तीले घाम पानी अंसिना डडेलो अनि आँधी हुरी अनेक कष्ट तथा औजार उपकरणले छाती छियाछिया पार्दाको पनि पीडा सहेर हराभरा भई आफ्ना सन्तानको जीवनरक्षा गरी रहेकी छन् ।

त्यसरी नै आमाले पनि आफ्नो सुख खुसी यात्रा लक्ष्य सबै विसरि सन्तानको भविष्य सुखद बनाउनुमा नै सारा जीवन अर्पण गरेकी हुन्छिन् । आज हामीले धर्ती अर्थात् प्रकृति आमाबाट लिनमात्र जानेका छौं । प्रकृतिको आवश्यकता बुझ्न उनलाई दिन र उनको संरक्षण गर्न जानेका छैनौं ।

त्यसैले हाम्रो वातावरण असन्तुलित भैरहेको छ र हामीले प्रकृतिको अवस्था

भेलिरहेको छौं । त्यसलाई आफ्नो अधिकार ठान्ने प्रवृत्तिका कारण अंसख्य जीवनको उत्तरार्धमा अनेक पीडा र कष्ट भोगिरहेका छन् । आज हामी कतै बाध्यता अनि कतै स्वार्थका कारण जननीलाई बोझ ठानिरहेका छौं ।

डाक्टरको औषधीले भन्दा सन्तानको माया र स्पर्शले निको हुन्छ, आमाको रोग । सन्तानको आत्मीय बोली व्यवहार नै आमाको एकमात्र चाहना हुन्छ । आफूप्रतिको सन्तानको प्रेम र निष्ठा नै आमाको एकमात्र चाहना हुन्छ । आफूप्रतिको सन्तानको प्रेम र निष्ठा नै आफ्नो बलियो सहारा ठानिन्छन् आमा । तर हामी बुद्धयौलीमा देखिने उनका स्वाभाविक विशेषताले असन्तुष्टि र कचकचको संज्ञा दिँदै वचेरा हुर्केर गुँड छाडी गएपछि रिक्तो मन भरि अनेक पीडा, गुनासा अनि विचार उकुस मुकुस हुने गर्छन् । उनी चाहन्छिन् सन्तानसामु तिनलाई फुकाएर टाढिएका हुन्छौं भने आफूलाई सीमित पाउँ आमासँगको सन्बन्धलाई केवल औपचारिकतामा सीमित पार्ने गर्छौं ।

युवक पुस्तकालय नगदेशको रक्तदान

मध्यपुर थिमि- भक्तपुर जिल्लामा देखिएको रगतको अभावलाई केही हदसम्म भएपनि कम गर्ने उद्देश्यले आज माघ १ गते श्री युवक पुस्तकालय नगदेशले ३० औं वृहत् खुल्ला रक्तदान कार्यक्रमको आयोजना गरेको छ । रगत तथा रक्तदान सम्बन्धि व्यापक जनचेतना जगाउने अभिप्रायले समेत आयोजित उक्त कार्यक्रमलाई भक्तपुर रक्त सञ्चार केन्द्रको प्राविधिक सहयोग गरेको थियो ।

नगदेशस्थित त्वा:गा: टोलमा विगत ३० वर्षदेखि नियमित रूपमा प्रत्येक माघ १ गते आयोजना हुदै आईरहेको उक्त कार्यक्रममा ६ महिलासहित ३० जना खुल्ला रक्तदान गरेको आयोजक पुस्तकालयका सचिव हरिकृष्ण कालुले जानकारी दिनुभएको छ ।

कार्यक्रममा रक्तदाता महानुभावहरूलाई प्रशंसा पत्र समेत वितरण गरेको थियो ।

इतिहास बुझ्ने बलियो आधार चित्रकला

प्रकाश अधिकारी

चित्रले कुनै पनि समाजको संस्कृति, सभ्यता र इतिहास बोल्न सक्छ । अझ ऐतिहासिक चित्र हुन् भने त तिनले आफ्नो समयको समाज नै अभिव्यक्ति गर्छन् । कलाकार र चित्रकलावीचको सम्बन्ध घनिष्ठ र बेजोड किसिमको छ । नजिकबाट नेपाली इतिहासको चित्रकला, समाज, सभ्यता तथा संस्कृति बुझ्नेहरू चित्रकला र इतिहास अध्ययनका परिपूरक मान्छन् । मल्लकालीन समयका राजा भूपतेन्द्र मल्ल, खस प्रदेशका राजा रिवु मल्ल, ललितपुरको पाटनमा कृष्ण मन्दिर बनाउने सिद्धिनाथसिंह मल्ल, राजाहरुमा नेपालेश्वर का नामले चिनिने राजा जयप्रकाश मल्ल, नेपाल एकीकरणका अभियन्ता पृथ्वी नारायण शाह र पहिलो राणा प्रधानमन्त्री जंगबहादुर राणासमेत अटाएका छन् । हाम्रो इतिहासको कालखण्ड

राशिबाट थाहा.....

अनमेल विवाहलाई स्वस्थानी कथाको प्रमुख जडका रुपमा लिइन्छ । तत्कालीन समाजमा जनसंख्या ज्यादै न्यून थियो । सामाजिक संरचनामा विवाहलाई ज्यादै महत्वपूर्ण कृत्यका रुपमा लिइन्थ्यो । र जस्वला नभई छोरीको कन्यादान दूदा स्वर्ग प्राप्त हुने विश्वास थियो । फेरि विवाह नहुनेको सामाजिक अवहेलना हुन्थ्यो । यस अवस्थाको समाजमा छोरीको निम्ति योग्य वर पाउन नसक्दा बाध्यात्मक परिस्थितिवश यो विवाह सम्पन्न भएको देखिन्छ । ७० वर्षीय वृद्ध शिव शर्मांले सात वर्षीय गोमा ब्राह्मणीका बुवा शिव भट्ट ब्राह्मणलाई छोरी नदिए आत्मत्याग गर्ने भन्ने डर देखाएपछि ब्रम्हहत्याको डर ले बाध्यकारी भूमिका निर्वाह

बुझाउने चित्र आज बेलायत, अमेरिका, अस्ट्रेलिया, ताइवान लगायत विभिन्न मुलुकमा पुगेका छन् । नेवार समुदायले महत्वका साथ हेर्ने विस्क्रेट जात्रा, काठमाडौं उपत्यकामा आक्रमण गर्न गएका बैनिक, विभिन्न तान्त्रिक चित्रहरु, नेपालको सतीप्रथा, वाइसे चौबीसे राज्यअन्तर्गतको कान्तिपुरको तत्कालिन समयको नक्सा, मल्लकालिन समयको शपथ मन्त्र, केही वाल पेन्टिङ तथा केही देवी देवताका चित्रहरु छन् । सबै चित्रले नेपालको विभिन्न समयको तत्कालिन समाज, चालचलन, परम्परा, रितिरिवाज, संस्कृति तथा सभ्यताका वोरमा बुझ्न मुख्य भूमिका खेल्छ । माथि उल्लेख गरिएका चित्रहरुमध्ये केही मात्र नेपालमा रहेका तर प्रायःजसो सबै चित्र विभिन्न देशमा पुगिसकेका छन् ।

नेपाली समाजका हाम्रा केही त्यस्ता चित्रहरु

थिए, जुन चित्रहरु केवल चित्र मात्र नभएर त्यो बेलाको इतिहास तथा सभ्यतालाई बोक्ने काम गरेका थिए । इतिहासका चित्रहरुलाई हामीले चिन्न सकेनौं त्यही भएर आज हाम्रा मौलिकता बोकेका नेपाली चित्रहरु विदेशका संग्रहालयमा छन् । चित्रको माध्यमबाट परापूर्वको इतिहास, त्यो बेलाको सम्यता, चित्र लेखन, समाज, मौलिकता, लिपि, भाषा, तथा राजा महार

मानिसलाई बुझाउन खोज्नु तथा सूचना दिनु हो ।

राज्यले पनि इतिहास बुझाउनका लागि किताबको प्रयोग गर्ने गर्छ तर अझैसम्म पनि चित्रलाई पुरातात्विक विषय नभनेर संरक्षण गर्ने गरेको छैन । पहिला चित्र नै त्यो एउटा आधार थियो, जसले अहिलेको जस्ता क्यामेरा नभएको समयमा पनि इतिहासलाई जोगाउने, बुझाउने तथा चिनाउने काम गरेको थियो ।

सरस्वती पुजा मनाइयो

मध्यपुर थिमि- विद्याकी देवी सरस्वती माताको मूर्तिमा पुजा आराधना गरि सरस्वती पुजा मनाइयो । विद्यार्थीहरुले सरस्वती बन्दना सहित बिहानै स्कूल कलेजमा पुगेर विद्याकी देवी सरस्वतीको पुजाआरधना गरेका थिए । यसैक्रममा मध्यपुर थिमि वडा नं ६ चपाचो स्थित एक्टिभ इग्लिस स्कूलमा सरस्वतीको मूर्तिमा प्राणप्रतिष्ठा भर्ने एवं सरस्वती पुजा गर्ने कार्य सम्पन्न भएको छ । विधिपूर्वक सरस्वतीको मूर्तिमा प्राणप्रतिष्ठापछि पुजा आरधना र नयाँ भर्ना भएका विद्यार्थीहरुलाई शुभअक्षरारम्भ गरिएको उक्त स्कूलका निर्देशक आशाहरि प्रजापतिले जानकारी दिनुभयो ।

गर्नुपर्छ ।

मान्छेभित्रको आस्था सबैभन्दा बलियो हुन्छ । अझ धार्मिक आस्था त यति बलियो हुन्छ कि यसलाई भत्काउन त्यति सजिलो छैन । त्यसैले त करिव साढे चार सय वर्षअघि (वि.सं. १६२९) लेखिएको एउटा सानो स्थानीय कथाले बिस्तारै आफ्नो कथनलाई फैलाउँदै ठूलो आकार लिएर आज पनि व्यापक मान्यता प्राप्त गरिरहेछ । सुरुमा एउटा कुनै जातिविशेष (नेवार)ले गर्ने गरको ब्रत आज अन्य जातिले पनि गर्ने गरेको पाइनुले यो एउटा सीमित घेराबाट माथि उठेको देखिन्छ । संस्कृतबाट नेवारी, नेवारीबाट नेपाली र नेपालीबाट अन्य भाषा (हिन्दीलगायत) भाषामा उल्या हुनु र विभिन्न समुदायले स्वस्थानी मनाउनु संस्कृतिको

साटासाट र परिष्करण हो । कुनै पनि संस्कृति राष्ट्रको सम्पदा हो । राष्ट्रको अस्तित्व जोगाउन संस्कृतिको पनि जगेर्ना गर्नुपर्छ । शिव-पार्वती नेपालका प्राचीन आदिवासी किरातका आराध्य देव भएको र स्वस्थानी नेपालको किरातकालीन इतिहास भएकाले यसको महत्वलाई जोगाइरख्न स्वस्थानी ब्रत परम्परालाई निरन्तरता दिनु आवश्यक हुन्छ । त्यसैगरी गोमा नवर जको कथाको सेरोफेरोले हुनाले पनि स्वस्थानी कथा भन्न सकिन्छ । अतः इतिहासको संरक्षण गर्नु हाम्रो कर्तव्य हो ।

हिजो उठान गरिएका विषयवस्तु सर्वकालिक हुनैपर्छ भन्ने छैन । आजका कतिपय विचार भौलिका रूग्ण

अस्थिरपञ्जर बन्न सक्छन् । समाज त परिवर्तनीय छ । संस्कृति सर्वथा मानव हितार्थ हो । स्वस्थानीमा वर्णित पात्रले नकारात्मकतातिर प्रेरित गरिएको होइन, समाजमा साक्षरताका अभावमा पिल्सिएका अत्यन्त सिध्द र सरल ग्रामीण नारी र नरलाई सम्भावित जोखिमका लागि तयार पारेको हो । समाजमा आउन सक्ने गतिरोध, परिवारमा आउन सक्ने कलह, काम, क्रोध, लोभ, मोह आदि मानवीय विकारका नकारात्मक परिणाम स्वस्थानी कथाले समाजमा पस्केको छ । स्वस्थानी ब्रतकथाले समाजमा रहेका कलुषित भावनालाई हटाई शान्ति, भाइचारा र विश्ववन्धुत्व कायम गर्न विशिष्ट योगदान पुर्‍याएको छ ।

सञ्चारमा आदिवासीहरूको स्थान

कृष्ण प्रजापति

आदिवासी जनजाति भन्ने विटिकै राज्य संयन्त्रमा पहाच नभएकाको रुपमा बुझाउने गरेको छ । राष्ट्र संघीय निकाय यूनेस्कोले समेत राज्यको तर्फबाट अवहेलित र सुविधाबाट वञ्चित रहेका रैथाने वर्ग भनिएको छ । यो हिसावले पहिला देखि जल, जमिन र जंगलमा हुकँ बढेका भएपनि त्यस स्थानको राज्यको मूल धारमा आउन नसकिरहेका जाति जनजातिहरू नै आदिवासी जनजातिहरू हुन् । पहिलादेखि आफ्नो थात थलो कायम गरी लामो समयदेखि यही रहेर जीवन निर्वाह गरिरहेका आदिवासीहरू राज्यका विभिन्न अंगहरू कार्यपालिका, व्यवस्थापिका र न्यायपालिकाको पहाच प्राप्त गर्न नसकेका कारण पछि परेका छन् ।

आधुनिक समाज निकै उन्नत भई सकेको छ । त्यसमा सञ्चार माध्यमको महत्वपूर्ण हात रहेको देखिन्छ । आदिवासी जनजाति पत्रकार हरू अब पनि सञ्चार माध्यमहरूमा पहाच बनाएर नया पुस्ता अगाडि आउन सकिरहेका छैनन् । २०४६ सालदेखि हाल सम्मका पैतिस वर्ष सम्म देशमा निकै धेरै ठुल पुठल भइसकेको देखिन्छ । त्यसो भएर पनि आदिवासीहरूको सघन वस्ती रहेको स्थानमा भने उनीहरू विस्थापित हुने बाहेक स्थापित हुन सकिरहेका छैनन् ।

राज्य संयन्त्र भित्र वसेर प्रयास गर्न नसकेसम्म रैथाने जातिको हैसियत कायम हुन सक्दैन । त्यसैले पनि २०६२/६३ को जनआन्दोलन पछि गठन भएको नया सरकारले अन्तराष्ट्रिय मान्यता प्राप्त गर्ने क्रममा संयुक्त राष्ट्र संघको आदिवासी जनजातिहरूको हक अधिकार प्राप्त गर्ने खालको बुँदा आइएलओ १९९ अभिसन्धीमा हस्ताक्षर गरेको थियो । त्यसमा स्थानीय जात्रा, पर्व, संस्कृति, रहन सहन कायम राख्नको लागि माटो, पानी, वन र जंगल प्रति पहिलो

अधिकार स्थानीय आदिवासी हरूको हुन्छ भनिएको छ । ती पहिलादेखि बसिआएका रैथाने आदिवासी जनजातिहरूले नदिएसम्म राज्य सरकारले पनि त्यस स्थानमा कुनै पनि खालको पूर्वाधारहरू तयार गर्न पाइन् । उनीहरूसँग स्वतन्त्र रुपमा पूर्व स्वीकृति लिएर मात्रै विकास निर्माणका कार्यहरू अगाडि बढाउनु पर्ने हुन्छ । तर कतिपय राज्य संयन्त्रमा बस्नेहरूले कसैलाई थाहा नै नदिइकन राता रात त्यस खालका पूर्वाधार निर्माणको कार्य धमाधम अगाडि बढाइरहेका छन् । बुढी गण्डकीमा सञ्चालित बुढीगण्डकी जलविद्युत परियोजना यसको प्रमुख उदाहरण हो ।

काठमाडौँ उपत्यका नगर विकास समिति जस्तो अधिकार सम्पन्न निकायले समेत ठाउँ ठाउँमा गरिरहेका एकीकृत आवास योजनामा त्यसरी पूर्व स्वीकृति नलिई पूर्व जानकारी नदिई वा नियम विपरित पहिलादेखि आफ्नो जग्गामा काम गरी खाइरहेका आदिवासी जनजातिलाई उक्त जग्गा जमीनबाट वञ्चित गरी आदिवासीहरूलाई व्यापक रुपमा नै विस्थापित गर्ने कार्य भइरहेका छन् । आदिवासी नेवा समुदायको बाहुल्यता र हेको काठमाडौँ उपत्यकामा समेत यस प्रकार नियम विपरित सरकारले काम गरिरहेको थुप्रै उदाहरणहरू छन् । भेरी कर्णाली जस्ता दुर्गम स्थानहरूमा त त्यस प्रकारको भेदभावपूर्ण कार्यहरू अझ व्यापक रुपमा भइरहेका हुन्छन् । परिवर्तनको आभास नै नपाइकन संघीयता र प्रदेश विभाजनको कार्यहरू भएका कारण यहाँ आदिवासी जनजातिहरूलाई के कस्तो अधिकार प्रदान गर्ने, कता अधिकार लिने र कसलाई भनेको खण्डमा आफ्नो हक अधिकार कायम गर्न सकिन्छ भन्ने कुरा आदिवासीहरूलाई थाहा थिएन । संघीयताको मूल मर्म विपरित राज्य विभाजन गर्ने, संघीय प्रदेशहरू कायम गर्ने लगायत सिमा

निर्धारण गर्ने कार्यहरू धमाधम गरेको त्वाल्ल परेर हेर्नु परेको छ ।

देशमा गणतन्त्र र संघीयता ल्याउन आदिवासी जनजातिहरूको निकै ठूलो योगदान रहेको थियो । त्यस बेलाका आन्दोलनकारी शक्तिहरूले पनि संघीयता ल्याउन सक्थे वा आदिवासीहरू उठ्न सकेको खण्डमा यहा चाडो आमूल परिवर्तन गर्न सकिन्छ भन्ने थानेर उनीहरूलाई सडकमा आन्दोलित हुन आह्वान गरेको थियो । आफ्नो अधिकार प्राप्त हुने आशा जागे पछि सत्ताधारी शक्तिको वम, बन्दूक र लाठीको समेत पर्वाह नगरी आदिवासी जनजातिहरू सडकमा उत्रिएका थिए । निरन्तर आन्दोलन उत्कर्षमा पुर्‍याउन उनीहरू लागि परे । तर त्यस आन्दोलनको सक्कली उपलब्धी आदिवासी जनजातिहरूले आज सम्म पनि लिन सकिरहेका छैनन् । यसमा प्रचार प्रसार कार्यमा कार्यरत आदिवासी जनजाति पत्रकारहरूको सञ्चार माध्यममा पहाच नपुर्‍याउनु पनि एउटा कारण रहेको देखिन्छ ।

पहिला सचेत जनता तयार पार्न सकिथे भने मात्रै पछि बिस्तारै त्यस खालको जनशक्ति तयार हुनेछ । यहाँ आदिवासी जनजाति पत्रकार हरूको धेरै संगठनहरू निर्माण भइसकेका छन् । उनीहरूले विभिन्न समयमा देशव्यापी आन्दोलन तथा अभियानहरू समेत सञ्चालन गरिरहेका छन् । यही आउने चैत महिनामा यस प्रकार आदिवासी जनजाति पत्रकार हरूको राष्ट्रिय अधिवेशन हुन गइरहेको छ । यही समयमा आदिवासी जनजातिहरूको आफ्नो अधिकार के हो । अब सञ्चारका विभिन्न माध्यमहरूमा आफूहरू कसरी पहाचवाला पदमा पुगेर अधिकार कसरी प्राप्त गर्न सकिन्छ भन्ने कुरामा सचेत हुन सकिएन भने अझ हामीलाई राज्यले पछाडि ढकेल्न सक्दछ ।

संगठित

अभिव्यक्ति विनाका हरेक असन्तोषहरू प्राप्तमा होइन बलिदानमा टुंगिन्छ । आदिवासी पत्रकार महासंघको गठन पश्चात देशको विभिन्न समुदायमा विभाजित रहेका आदिवासी जनजाति पत्रकारहरू अब एक स्थानमा बस्ने परिपातिको विकास भएको छ । त्यसैले जिल्ला, प्रदेश र केन्द्रमा समेत हिजो आज आदिवासी जनजाति पत्रकारहरू एक स्थानमा रहने वातावरण तयार भइरहेका छन् । सञ्चार क्षेत्रमा आदिवासी जनजाति पत्रकारहरू केन्द्रीय तह र समाचारको डेक्स सम्म कसरी पुग्ने भन्ने खालको बहस चलिरेको छ । पहिचान सहितको संघीयता कायम गर्ने नारा लगाएर अगाडि बढिरहेका आदिवासी जनजाति हरूलाई राज्यको मूल धारमा पुर्‍याउन सकिने आशाले पत्रकारहरूले सके सम्म प्रयास गरिरहेका छन् । आफ्नो मूल मातृ संगठनको रुपमा आदिवासी जनजाति महासंघको आदर्श, नीति, नियम र प्रयासलाई साकार पार्नको लागि आदिवासी

जनजाति पत्रकारहरूले काम गरिरहेका छन् । विभिन्न खालको तालिम, क्षमता अभिवृद्धिका कार्यको साथै अन्तराष्ट्रिय रुपमा हामी आदिवासी जनजातिहरूलाई दिइरहेका विशेष अधिकार बारे जनचेतना जगाउने कार्यहरूमा समेत आदिवासी जनजाति पत्रकारहरूले विशेष ध्यान दिनु पर्ने देखिन्छ ।

संसारलाई परिवर्तन गर्नु छ भने पहिलो आफू परिवर्तन भएर देखाउनु पर्दछ भन्ने गरिन्छ । आदिवासी जनजाति पत्रकारहरूले पनि आफ्नो हक, अधिकार र स्वतन्त्रतालाई प्राप्त गर्नको लागि पहिला आफ्नो माग लगायत मौलिक अधिकार बार बुझ्नु जरुरी छ । सञ्चार माध्यमहरूमा स्वदेशी तथा विदेशी धनाध्यहरूको बहूँच बढिरहेको वर्तमान अवस्थामा पनि हाम्रो जस्तो आदिवासी भूमि रहेको नेपालभाषा, तामांग भाषा, मैथिली भाषा व अन्य आदिवासी जनजाति हरूको भाषाका पत्र पत्रिकाहरू बढाउनु जरुरी छ । साथै सर कारले २०६३ सालदेखि सरकारी राष्ट्रिय दैनिक गोर

खापत्रमा दिइ आएका एक पेज समावेशी भाषा अंकलाई थप पेज बढाउने प्रयास गर्नु पर्दछ । त्यति मात्रै होइन कि नेपाल आदिवासी जनजाति पत्रकार महासंघको आगामी चैत तेस्रो हप्तामा हुने महाधिवेशनले नेपाल पत्रकार संघका संस्थापक अध्यक्ष सत्यनारायणबहादुर श्रेष्ठ नै हुन् भन्ने अभियानलाई अझ स्पष्ट साथ अगाडि सार्न सक्नु पर्दछ । पहिला पहिला सांकेतिक रुपमा मात्रै उक्त कुरालाई अगाडि सारिरहेका नेवा पत्रकार राष्ट्रिय दूबु लगायत आदिवासी जनजाति पत्रकार महासंघको अभियानलाई तीब्रता दिने कार्यमा आउदो महाधिवेशनले अझ व्यापकता प्रदान गर्नु जरुरी देखिन्छ ।

२२ औं उपशाखा सभा सम्पन्न

मध्यपुर थिमि- नेपाल रेडक्रस सोसाइटी मध्यपुर थिमि उपशाखाको २२ औं उपशाखा सम्पन्न गरेको छ ।

उपशाखा सभापति बाबुकाजी श्रेष्ठको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रमको उद्घाटन गर्दै मध्यपुर थिमि नगरपालिकाका उपप्रमुख विजयकृष्ण श्रेष्ठले विश्व प्रसिद्ध सामाजिक संस्था रेडक्रसको कार्यको प्रशंसा गर्दै नगरपालिकाले रेडक्रस भवन बनाउन आर्थिक एवं भौतिक सहयोगलाई निरन्तरता दिने प्रतिवद्धता जनाउनुभयो ।

उपशाखाका सचिव जीवन श्रेष्ठले संचालन गर्नुभएको उक्त कार्यक्रममा मध्यपुर थिमि नपा वडा नं. ४ निवासी सूर्यकृष्ण थापा श्रेष्ठले आफ्ना माता पिता

चन्द्रलाल थापा श्रेष्ठ र आशामाया थापा श्रेष्ठको स्मृतिमा स्थापित पुरस्कार कार्यसमिति सदस्य कन्यामन्दिर प्रजापतिलाई नगद सहित उत्कृष्ट स्वयंसेवक पुरस्कार बाट पुरस्कृत गरियो ।

उपसभापति सविना श्रेष्ठले स्वागत मन्तव्य व्यक्त गर्नु भएको उक्त कार्यक्रममा नेरेसो भक्तपुर शाखाका उपमन्त्री तुईलाल श्रेष्ठले रेडक्रस भवन निर्माणका लागि भक्तपुर शाखाबाट पाँच लाख

आर्थिक सहयोगको लागि पहल गर्ने बताउनुभयो ।

उपशाखाको आयोजनामा भएको स्वास्थ्य शिविर सहयोग गर्ने चिकित्सक एवं स्वास्थ्यकर्मीहरूलाई फ्रंसापत्र प्रदान गरिएको थियो ।

उपशाखाका सभापति बाबुकाजी श्रेष्ठले उपशाखाको हालसम्मको गतिविधिहरू छोटो चर्चा गर्दै रेडक्रस भवन निर्माणको कार्य चाँडै शुरू हुने जानकारी दिनुभयो ।

एमपक्स संक्रमणबाट बचौ र बचाऔ

- विदेशबाट आउने जो कोहीमा एमपक्सको सम्भावित जोखिम हुने हुनाले अनिवार्य रूपमा स्वास्थ्य परीक्षण गराऔ,
- ज्वरो आउने, टाउको दुख्ने, शरिर सुन्निने, ढाड दुख्ने, मांसपेशी दुख्ने एमपक्स रोगका प्रमुख लक्षण हुन,
- यस्ता लक्षण देखा परे स्वास्थ्य परीक्षण गराऔ,
- एमपक्स अत्यन्तै सङ्क्रामक रोग भएकाले सङ्क्रमण हुनासाथ आइसोलेसनमा बसौ,
- घना बस्ती र सहरी क्षेत्रमा यसको सङ्क्रमण छिटो बढ्ने भएकाले सचेतना बढाउँ ।

भूकम्पबाट जोगिन सचेत बनौ

- भूकम्पको बेला जोगिने उपायहरूको पूर्वअभ्यास गरौ,
- भूकम्पबाट जोगिन पूर्वतयारी गरौ,
- आफ्नो घरको संरचना ख्याल गर्दै भूकम्प प्रतिरोधी बनाऔ,
- परिवार र समुदायलाई भूकम्प सुरक्षाबारे जानकारी गराऔ,
- भूकम्प आउँदा सुरक्षित स्थानमा बसौ,
- आपतकालीन सामग्री (पिउने पानी, औषधी, बत्ती, खाजा) तयार गरेर राखौ,

भूकम्पको सम्भावित जोखिमबाट बचौ र बचाऔ ।

नेपाल सरकार

विज्ञापन बोर्ड

राशिबाट थाहा पाउनुहोस् तपाईं कस्तो प्रेमी ?

पूर्वेली कान्छो

मेघ : मेघ राशि भएकाहरु आकर्षक र प्रभावशाली हुन्छन् । यो राशि भएका पुरुषमा स्त्रीलाई चाडै पढ्याउने क्षमता हुन्छ । उनीहरु हतारमा प्रेममा पर्छन्, त्यसैले उनीहरुको प्रेम प्रायः दिगो हुँदैन । उनीहरु कामुक र रोमान्टिक हुन्छन् । विछोडको पीडाबाट उनीहरु चाडै बाहिर निस्कन्छन् ।

वृष : वृष राशिका मानिस उत्तम श्रेणीका प्रेमी मानिन्छन् । प्रेममा चाँडै पर्ने उनीहरुको स्वभाव हुन्छ । उनीहरुमा भावुकता पनि बढी हुन्छ । प्रेमिका अथवा जीवनसाथीलाई उनीहरुको विश्वास हुन्छ । यिनीहरुको दाम्पत्य जीवन सुखमय हुन्छ ।

मिथुन : मिथुन राशि भएका मानिस जीवनमा धेरैसँग प्रेममा पर्छन् । उनीहरुले बहुविवाह गर्ने सम्भावना बढी हुन्छ । विपरीत लिंगीप्रति उनीहरु छिट्टै आकर्षित हुन्छन् । अरुको मनसँग खेल्ने उनीहरुको स्वभाव हुन्छ । विवाहलाई त्यति महत्त्व दिँदैनन् र विवाहेतर सम्बन्धमा रूचि राख्छन् । उनीहरुको मन चञ्चल हुन्छ ।

कर्कट : कर्कट राशि भएका मानिस मुडी हुन्छन् । तर, प्रेम सम्बन्धप्रति भने इमान्दार हुन्छन् र इमान्दारीका साथ आफ्नो कर्तव्य निर्वाह गर्छन् । परिवारको हस्तक्षेपका कारण उनीहरुको प्रेम र वैवाहिक जीवनमा बारम्बार समस्या आउने गर्छ । प्रेमी अथवा प्रेमिकाको भावनालाई उनीहरु सम्मान गर्छन् । विहेपछिको उनीहरुको जीवन सुखमय हुन्छ । अहम् मौकामा प्रेमसम्बन्धी निर्णय लिने क्षमता उनीहरुमा कमजोर हुन्छ ।

सिंह : सिंह राशि भएकाहरुको

बोली असाध्यै मीठो हुन्छ । स्त्रीलाई आकर्षित गर्न सिंह राशि भएका पुरुषले आफ्नो बोलीलाई हतियार बनाउँछन् । उनीहरु उदार विचारका हुन्छन् । उनीहरुको प्रेम अक्सर सफल हुन्छ । सिंह राशि भएका मानिस आदर्श प्रेमी हुन्छन् । जीवनसाथी अथवा प्रेमी प्रेमकाप्रति उनीहरु इमान्दार हुन्छन् ।

कन्या : कन्या राशि भएका मानिस महान् प्रेमी बन्न सक्दैनन्, तर असल प्रेमी भने बन्न सक्छन् । उनीहरुको व्यक्तित्व आकर्षक हुन्छ । विपरीतलिंगीलाई आकर्षित गर्न उनीहरु खप्पिस हुन्छन् । परिवार र श्रीमतीप्रति निष्ठावान् भएकाले उनीहरुको वैवाहिक जीवन बलियो हुन्छ । प्रेममा शारीरिक सुखलाई मात्र प्राथमिकता नदिएर उनीहरुको स्वभाव हुन्छ ।

तुला : तुला राशि भएकाहरु महान् प्रेमीको श्रेणीमा पर्छन् । उनीहरुले प्रेमको गहिराइ बुझ्नेका हुन्छन् । एकैले रहन मन पराउँदैनन् । दुःख परेका बेला साथीभाइ अथवा प्रेमी प्रेमका वाट साथ खोज्ने उनीहरुको स्वभाव हुन्छ । उनीहरुको व्यक्तित्व

आकर्षक हुन्छ । प्रेमलाई पवित्र बन्धन मान्ने स्वभाव उनीहरुमा हुन्छ ।

वृश्चिक : वृश्चिक राशि भएका मानिस विवाह अघि आदर्श प्रेमी हुन्छन् । प्रेमका निम्ति जस्तोसुकै त्याग गर्न पनि हमेसा तयार हुन्छन् । उनीहरु प्रेमप्रति इमान्दार हुन्छन् । उनीहरुमा ईर्ष्याभाव पनि बढी हुन्छ । उनीहरुलाई रोमान्टिक प्रेमीको श्रेणीमा राख्न सकिन्छ ।

धनु : धनु राशि भएका प्रेमी संवेदनशील र हासिमजाक गर्ने खालका हुन्छन् । असल प्रेमी प्रेमिका भए पनि लामो समयसम्म सम्बन्ध कायम राख्न भने उनीहरु असमर्थ हुन्छन् । जोडी फेरिरहने उनीहरुको स्वभाव हुन्छ । प्रेममा धोका पाएलगत्तै उनीहरु तुरुन्तै अर्को प्रेमको जोहो गरिहाल्छन् ।

मकर : मकर राशि भएका मानिस जिद्दी स्वभावका हुन्छन् । यस्तै स्वभावका कारण उनीहरुको प्रेम जीवन बारम्बार समस्या उत्पन्न हुने गर्छ । प्रेमिका अथवा जीवनसाथीलाई अधिक माया गरे पनि जिद्दी स्वभावका कारण उनीहरुको

सम्बन्धमा खटपट परिरहन्छ ।

कुम्भ : कुम्भ राशि भएका मानिस बढ्ता भावुक हुन्छन् । दिमागबाट भन्दा बढी मनबाट परिचालित हुन्छन् । मुडी हुने भएकाले उनीहरुको प्रेम चिरस्थायी हुँदैन । कुनै अपरिचित सँग पनि उनीहरु निःस्वार्थ प्रेम गर्न पुग्छन् । जीवनसाथीलाई आखा चिम्लिएर विश्वास गर्ने स्वभाव

उनीहरुमा हुन्छ ।

मीन : मीन राशि भएका प्रेमी बढ्ता भावुक हुन्छन् । विपरीत लिंगीप्रति उनीहरु छिट्टै आकर्षित हुन्छन् । मीन राशि भएका मानिसलाई मायामा पार्न सजिलो हुन्छ । उनीहरु अटुट सम्बन्धकायम राख्न चाहन्छन् । धोका पाउनेमा यिनीहरु नै अगाडि हुन्छन् ।

स्तरिय कपडाका साथै भरपर्दो सिलाईको लागि

तुल्सी टेलर्स
लेडिज एण्ड जेन्टल्/सर्टिड सुटिड सेन्टर
मध्यपुर थिमि, शंखधरचोक, (शंखधर पार्टी प्यालेससँगै)
मोबाइल नं. ९८४९२९९३४९, फोन ६६३५७३०

कार्यालय, कलेज एवं स्कूलका ड्रेस सिलाउनुका साथै टाइपीन, बेल्ट र पर्सहरुको लागि पनि सम्पर्क गर्नु होला ।

यूनिक फ्लेक्स प्रिन्ट

सबै प्रकारको डिजाईन एवं फ्लेक्स प्रिन्टको लागि सम्झनु होस् ।

यूनिक स्पोर्ट्स एण्ड गिफ्ट हाउस

यहाँ सबै प्रकारको खेलकुद सामग्री, मायाको चिनो, उपहार सामग्री सुपथ मूल्यमा पाइन्छ ।

मध्यपुर थिमि नगरपालिका वडा नं. ४, शंखधरचोक, फोन: ०१-५०९३४४८, ९८४९२८५४७२

प्रो. सुविन श्रेष्ठ
९८५१०२९९७

प्रो. महेश श्रेष्ठ
९८४९४९३२६४

बालकुमारी

सर्जिस् सेन्टर

मध्यपुर थिमि नपा.-४, शंखधरचोक

हाम्रा सेवाहरु:

फोटोकपी, एथ्रि प्रिन्ट, कलर प्रिन्ट, बाइन्डिङ्ग, स्क्रानिङ्ग, टोनर रिफिल, कम्प्युटर, ल्यापटप, प्रिन्टर, फ्याक्स मेसिन, युपिएस आदि मर्मत गर्नु परेमा हामीलाई सम्झनुहोस् ।

“नेपाली कला, संस्कृति र भेषभूषालाई माया गरौं”

सरगम ड्रेस हायर सेन्टर

मध्यपुर थिमि न.पा.-४, शंखधरचोक, दक्षिणबाराही मार्ग

प्रो. दिपक बज्राचार्य

९८४९६७९४५६

९८०३०७९५५९

सेवाहरु:

यहाँ विभिन्न जन-जातिको नृत्य पोशाक भाडामा पाइन्छ । साथै अर्डर अनुसार नृत्य पोशाक पनि तयार गरिन्छ ।

तपाईंहरुकै विरपरिवित

प्रो. अष्टबज्र बज्राचार्य

हिराबज्र ज्वेलरी

मध्यपुर थिमि नगरपालिका वडा नं. ४, शंखधरचोक, फोन: ०१-५०९३४९८

Hira Bajra Jewellery

Madhyapur Thimi-4, Shankhadhar Chowk, Tel: 01-5093418 Email: astabajracharya@yahoo.com www.facebook.com/hbjewels

बालकुमारी विष्णुवीर.....

समितिको अध्यक्ष भएकोले वजेट रोकिएको थियो। पछि मध्यपुर थिमि नगरपालिका कार्यालयमा म आफैलाई कार्यकारी अधिकृत भेटी वजेट माग गरिए वहाले नगर पालिकाका प्राविधिक पठाई वनदेवी मन्दिर परिसरमा ३ वटा टहरा दुइछापाई र ब्लक छपाई गर्न लगात इष्टमेट गराएर काम गर्दै जांदा जम्मा रु. १९,३५,०००/- को मात्र काम सम्पन्न गरिए बाकी रकम फ्रिज भयो। २०७५ साल असार १३ गते डिभिजन वन कार्यालय भक्तपुरबाट रुद्राक्ष, चाप, कपुर, कलकी सहित १०० वटा विरुवा उपलब्ध गराई बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहले भाडी सफा गरी प्याकल खनी प्रदेश सांसद प्रतिमा श्रेष्ठको प्रमुख आतिथ्यमा विशेष अतिथि डिभिजन प्रमुख प्रेम प्रसाद खनाल अतिथि सहायक वन अधिकृत विनिता पाण्डे र सामुदायिक वनका साथीहरु वसि वृक्षारोपण गरिएको थियो। १५ औं निजामति सेवा दिवस २०७६ को उपलक्ष्यमा भाद्र २५ गते डिभिजन वन कार्यालय भक्तपुरको सहकार्यमा वनदेवी मन्दिर परिसरको पुर्व तर्फ डाडामा एभोगाढा, कपुर, कलकी, चाप, बास, अम्बा समेत १५० वटा विरुवा नेपाल सरकारको मुख्य सचिव लोक दर्शन रेग्मीको प्रमुख आतिथ्यमा विशेष अतिथि वन सचिव, अतिथि डिभिजन वन कार्यालय भक्तपुरका प्रमुख र अन्य विभिन्न कार्यालयका प्रमुखहरु उपस्थिति भई वृक्षारोपण गरिएको थियो। वि.सं. २०७५ साल आश्विन २४ गते वनदेवी मन्दिर अगाडि बाबा वचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. मध्यपुर थिमि शंखधर चौकले मन्दिरको अगाडि पोखरी बनाई बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहलाई हस्तान्तरण गरि दिएको थियो।

वि.सं. २०७६ सालमा मध्यपुर थिमि नगरपालिका प्रमुख मदन सुन्दर श्रेष्ठले बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह अन्तर्गत ब्लक नं. २ विष्णुवीर मन्दिरको पच्छिम, उत्तरतर्फ विष्णुकुण्डल पोखरीको दक्षिणतर्फ समृद्धि वृक्षारोपण गरिएको ठाउँमा रुख काटी जापानिज कम्पोस्ट मल बनाउन टहरा बनाउँदै थिए। म आफै नगरपालिकामा गई नगर प्रमुखसाग भेटी विकास निर्माण गरि एको राम्रो छ। रुख नकाटीकन रुख नभएको ठाउँमा बनाउनुस भनी अनुरोध गर्दा पनि उहाँले वन नै नगरपालिकामा आई सक्थो भनेर

सिधै जवाफ दिएपछि मिति २०७६/७६ गते मध्यपुर थिमि नगर पालिकाको बैठक बसि बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहलाई खारेज गरिएको भननि डिभिजन वन कार्यालय भक्तपुरमा मिति २०७६/७७ गतेको जानकारी पत्र पठाएको व्यहोरा बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहलाई डिभिजन वन कार्यालय भक्तपुरबाट जानकारी प्राप्त भएपछि वन उपभोक्ता समूहका सदस्यहरु भेला गरी बैठकमा छलफल गरी डिभिजन वन कार्यालय र सामुदायिक वन उपभोक्ता महासंघसाग सर सल्लाह गरेर बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहका अध्यक्ष कृष्णलाल गोजा श्रेष्ठले उच्च अदालत पाटनमा नगर पालिकाको सामुदायिक वन खारेज विरुद्ध मुद्दा दर्ता गरिएको थियो। मिति २०७६/११/११ गते उच्च अदालत पाटनबाट मध्यपुर थिमि नगरपालिकाले मिति २०७६/७६ गते गरिएको निर्णय कार्यान्वयन नगर्न र सामुदायिक वन नै कायम गरी यथावत राख्नु भनि अन्तरिम आदेश जारी भएको थियो। उच्च अदालत पाटनमा तारिखमा बसी मिति २०७६/११/१९ गते संयुक्त इजलासबाट कानून बमोजिम २०७६ साल मै सामुदायिक वनको रूपमा स्थानिय उपभोक्ता समूहलाई नै हस्तान्तरण गरिएको वन क्षेत्रको जग्गा नियमित रूपले उपभोग तथा उपयोग गरिउन समन्वयकारी नियमनकारी भूमिकासम्म स्थानिय निकालये गर्न सक्ने, तर अनावश्यक हस्तक्षेपकारी भूमिका निर्वाह गर्न नमिल्ने हुदा कानून विपरित हस्तक्षेप कार्य नगर्नु नगराउनु भनि विपक्षीको नाउँमा निषेधाज्ञा आदेश जारी हुने ठहर्छ भनि फैसला भएको थियो।

वि.सं. २०७६/७९ सालमा प्रदेश सांसद डा. श्री राजेन्द्रमान श्रेष्ठले बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह अन्तर्गत ब्लक नं. ३ इन्द्रायणी मन्दिर परिसरमा जेष्ठ नागरिक पार्क निर्माण गर्न रु. २५,००,०००/- (पच्चिस लाख) वजेट विनियोजन भई पर्यटन विकास आयोजना इकाई कार्यालय काठमाडौं का प्राविधिकज्यूबाट लगत इष्टमेट गरी उपभोक्ता समितिले लगत इष्टमेट अनुसार काम सम्पन्न गरिंदा अफिसबाट रु. २३,००,०००/- (तेइस लाख) निकास भएको थियो। त्यस्तै शंखधर चौक माथि वनदेवी मन्दिर परिसरमा पूर्वाधार तयार गर्न रु. १५,००,०००/- (पन्ध्र लाख) वजेट

विनियोजन भई डिभिजन वन कार्यालय भक्तपुर मार्फत निकास हुनेमा प्राविधिकज्यूबाट लगत इष्टमेट गरी वनदेवी मन्दिर परिसर पहिले निर्माण भएको ३ वटा टहरामा प्लाष्टर, रंगरोगण, पालेघर निर्माण, चारैतिर हिड्ने मिल्ने ३ फिट बाटो खोली ब्लक छपाउने, सन्तानेश्वर महादेव जाने बाटो निर्माण र नया शौचालय निर्माण आदि सबै कामका सामानहरु ओसार्न ज्यामीको ज्याला खर्च समेत भएकोले इष्टमेट भन्दा बढी खर्च हुन गएको हुदा जम्मा रु. १६,५६,४२५/- खर्च भई डिभिजन वन कार्यालयबाट प्राप्त रु. १३,००,०००/- जसमध्ये ३,५६,४२५/- बढी खर्च भएको थियो। सामान खरिदमा तिर्न बाकी इट्टाको लागि रकम हिराकाजी महर्जनलाई अध्यक्ष कृष्णलाल गोजा श्रेष्ठले नै रु. ३,५६,४२५/- तिरेको थियो। सामुदायिक वनको अफिसलाई आवश्यक मेच, टेबुल र दराज आदि बनाए वापत हरिसुन्दर श्रेष्ठलाई रु. ६६,८००/- तिर्न बाकी नै छ। त्यसैले हामीले तिर्नु पर्ने बाकी रकम रु. ४२३२२५/- (अक्षरेपी चार लाख तेईस हजार दुई सय पचीस) तिर्न बाकी रहेको छ।

वि.सं. २०७९/८० सालमा बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह अन्तर्गत ब्लक नं. १ वनदेवी मन्दिर परिसर ब्लक नं. २ दुनेगः र विष्णुकुण्डल पोखरीनिर र ब्लक नं. ३ इन्द्रायणी मन्दिर परिसर नवरत्न इङ्गलिस स्कूल को पश्चिमतर्फ बाटो छेउ कपुर, विष्णुकुण्डल पोखरीनिर अम्बा बोट कपुर, इन्द्रायणी मन्दिर परिसर यभोगाढा र कपुर, त्रिगाढा राखी, दुनेगमा यभोगाढा र कलकी, वनदेवी मन्दिर परिसरमा अम्बा र कपुर गरी ४०० वाटा वोट-विरुवा वृक्षारोपण श्री अर्बन ईपिए प्रोजेक्टबाट रु. ६,०९,३६८/- सहयोगबाट मध्यपुर थिमि नगर पालिका प्रमुख श्री सुरेन्द्र श्रेष्ठको प्रमुख आतिथ्यमा विशेष अतिथि मध्यपुर थिमि नगरपालिकाका उपप्रमुख विजयकृष्ण श्रेष्ठ विशेष अतिथि काठमाडौं उपत्यका प्राधिकरणका प्रमुख आयुक्त नवराज प्याकुलेर अतिथि वडा नं. ४ का अध्यक्ष बालकृष्ण श्रेष्ठ तथा सामुदायिक वनका साथीहरु उपस्थिति भई २०७९ साल आश्विन २५ गते वृक्षारोपण कार्यक्रम गरिएको थियो।

वि.सं. २०७९/८०

सालमा मध्यपुर थिमि नगरपालिका वडा नं. ४ बाट वनदेवी मन्दिर निर्माण सम्पन्न गर्न रु. ५०,००,०००/- (पचास लाख) वजेट विनियोजन गरी सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहका सचिव देवकी श्रेष्ठको अध्यक्षतामा उपभोक्ता समिति गठन भई निर्माण कार्य शुरू गरेको थियो उक्त कार्य वजेट अपुग भएको कारणले कार्य सम्पन्न गर्न बाकी रहेको छ। पछि आ.व. २०८०/८०८१ मा पनि वडा नं. ४ बाट रु. ५,००,०००/- वजेट विनियोजन गरी काम गरिंदा पनि वजेट अपुग भई वडा नं. ४ बाट आ.व. २०८०/८०८१ मा बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह अन्तर्गत ब्लक नं. १ वनदेवी मन्दिर परिसर ब्लक नं. २ दुनेगः र विष्णुवीर मन्दिर परिसर विष्णुकुण्डल पोखरी निर ब्लक नं. ३ इन्द्रायणी मन्दिर परिसरको लागि रु. २०,००,०००/- लाख वजेट विनियोजन भएको थियो। सोही वजेटबाट वन सफा गर्न ३ महिनासम्म ज्यामी राखिएको थियो। वि.सं. २०८०/८१ सालमा विश्व वातावरण दिवसको उपलक्ष्यमा सिद्धार्थ बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. ले वनदेवी मन्दिर परिसर पश्चिम र दक्षिणतर्फ वृक्षारोपण गरिएको थियो।

मिति २०८१/३१२ गते वनदेवी मन्दिर परिसरमा बालकुमारी वचत तथा ऋण सहकारी संस्था

लि.बाट मिति २०७९ सालमा बनाएको टहराभित्र पानी छिर्ने भएको हुदा फाइबर गिलासको आइल बनाई खापा राखेको थियो। त्यसको खर्च रु. ४५०००/- बालकुमारी साकोसले व्यहोरेको थियो। वि.सं. २०८१ साल असार १३ गते वन दिवसको उपलक्ष्यमा ने.क.पा. (माओवादी केन्द्र) मध्यपुर थिमि नगर समितिको आयोजनामा विभिन्न प्रकार का १०० थरि फूलका विरुवा मध्यपुर थिमि नगरपालिका उपप्रमुख विजयकृष्ण श्रेष्ठको प्रमुख आतिथ्यतामा फूलको विरुवाहरु र पिएको थियो।

वि.सं. २०८१/८२ सालमा वनदेवी मन्दिर निर्माण सम्पन्न गर्न वडा नं. ४ बाट रु. ५,००,०००/- पाँच लाख वजेट विनियोजन भएको छ। आशा छ यही वर्ष वनदेवी मन्दिर निर्माण सम्पन्न हुनेछ। यसरी सामुदायिक वन जोगाउन, संरक्षण गर्न र रमणीय ठाउँको रूपमा विकास गर्न मध्यपुर थिमि नगरपालिकाका नगर प्रमुख, उपप्रमुख, वडा नं. ४ लें यस बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन विकास, संरक्षण र प्रवर्द्धन गर्न विशेष रूपमा लागि र हेको छ भने वन उपभोक्ता समूह पनि निरन्तर क्रियाशील भई वन जोगाई राख्न लागि नै रहेको छ। धन्यवाद।

(लेखक वन उपभोक्ता समूहका अध्यक्ष हुनुहुन्छ।)

“अधुरो शिक्षा पूरा गरौ, आत्मनिर्भर बनौ ।”

आस्था महिला विद्यालय

मध्यपुर थिमि नगरपालिका वडा नं. ३, गद्वाघर
फोन नं. ०१-६६३६०८७

विद्यालय गएर आफ्नो पढाइ पूरा नगरेका महिला एवं गृहणीहरुको लागि डेढ दशक भन्दा अघिदेखि अंग्रेजी र नेपाली माध्यममा पढाइन्छ ।

Gyan Sundar Shrestha
9841355145

UPVC

Bhakta Krishna Patya
9851185832

JYOTI ALUMINIUM CENTER

Madhyapur Thimi-3, Chardobato, Tina
Behind TB hospital, Tel.: 01-6635394

: Our service :

UPVC, Door, Window, Shower Cabin, Partation, and all types of aluminium furnitures and skylight .

किशोरीहरुलाई दिइयो

आत्मरक्षा तालिम

मध्यपुर थिमि- भक्तपुरका ४४ जना किशोरीहरुलाई पाँचदिने आत्मरक्षा तालिम दिएको थियो। तालिममा सहभागी किशोरीहरुलाई भक्तपुर नगर/पालिका वडा नं. २ का वडा अध्यक्ष हरिप्रसाद वासुकलाले एक कार्यक्रमबीच प्रमाणपत्र वितरण गरेको थियो। जिल्लाको एभरेष्ट इङ्गलिस स्कूल मिवाछें व्यासी भक्तपुरको आयोजना र नेपाल मार्शल सेल्फ डिफेन्स संघको आयोजनामा पुस २३ देखि २७ गते सम्म भएको आत्मरक्षा तालिममा सहभागी छात्राहरुलाई प्रमाणपत्र वितरण गरिएको हो।

तालिममा सहभागी छात्राहरुलाई प्रमाणपत्र वितरण गर्नुहुँदै वडा अध्यक्ष वासुकलाले तालिममा विद्यार्थीका लागि धेरै उपयोगी भएको बताउनुभयो। आजका विद्यार्थी नै भोलिको देशको कर्णधार भएकाले विद्यार्थीलाई हरेक हिसाबले अगाडि लानुपर्ने आवश्यकता उनले औल्याउनुभयो। विद्यार्थी एक कदम पछाडि पनु भनेको देस कदम पछाडि पनुसह रहेको उहाँले विचार व्यक्त गर्नुभयो।

आयोजक स्कूल व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष रामगोपाल कर्माचार्यले एसइईमा आफ्ना छोराछोरीले जीपीए चार ल्यायो कि ल्याएन मात्रै हेर्नु सही मूल्यांकन नभएको बताउनुभयो।

शैक्षिकसँगसँगै विद्यार्थीको सर्वांगिन विकास भयो कि भएन भने हेर्नु जरुरी रहेकोमा जोड दिनुभयो। कार्यक्रममा स्कूलका संस्थापक प्रिन्सिपल भक्त राजभण्डारीले विशेष गरी किशोरी हरूले आफूले आफैँलाई सुरक्षित राख्नका लागि तालिम दिइएको जानकारी दिनुभयो। आत्मरक्षा मानसिक र शारिरिक दुवै रूपमा किशोरीलाई बलियो बनाउनुपर्नेमा उनले जोड दिनुभयो। यो वर्ष दोश्रो

पटक तालिम दिइएको र अवका वर्षहरुमा वर्षैपिच्छे कक्षा आठका सम्पूर्ण छात्राहरुलाई निरन्तर तालिम दिँदै जाने योजना उनले सुनाउनु भयो।

तालिममा स्कूलमा कक्षा ८ मा अध्ययनरत सबै जना छात्राहरुलाई सहभागी गराइएको जनाइएको थियो। स्कूलका ४४ जना किशोरीहरुलाई आत्मरक्षा तालिम दिइएको जानकारी दिनुभयो।

कार्यक्रम नेपाल मार्शल सेल्फ डिफेन्स संघको सहयोगमा भएको थियो। तालिममा पाँच दिनसम्म ६ जना प्रशिक्षकहरुले तालिम दिएको एसोसिएसनका प्रमुख कोच नवड लामाले बताउनुभयो। उनका अनुसार यस्ता तालिमहरु एसोसिएसनले हालसम्म देशभरका दुई दर्जन जिल्लाहरुमा २ हजार भन्दा बढी किशोरीहरुलाई प्रदान गरिसकेको जानकारी दिनुभयो।

कार्यक्रममा छात्राहरुले आफूले सिकेको विषयमा डेमो पनि देखाएका थियो साथै तालिममा सहभागीहरु मध्ये स्मारिका अर्यालले स्कूलमा लिएको यो तालिम जीवनभरिका लागि उपयोगी भएको बताइन्। कार्यक्रममा सहयोगी संघका उपाध्यक्ष विनिता गुरुङलगायतले किशोरीहरुमा आत्मरक्षा तालिमको महत्वबारे चर्चा गर्नुभयो।

नेरेसो मध्यपुर थिमि
उपशाखाद्वारा संचालित
शतबाहन सेवा।
सम्पर्क नं.
९८४८९७०२५६

स्वस्थानी व्रतकथाको सन्देश

पण्डित धनश्याम गुरागाई

स्वस्थानी व्रतकथा नेपाली संस्कृतिको अभिन्न अङ्गका रूपमा र हेको छ। पौराणिक कथा स्वस्थानीमा तत्कालीन समयको ग्रामीण सामाजिक परिपाटीको प्रत्यक्षीभूत उठान गरिएको छ। समाजमा र हेका सामाजिक उत्पीडनलाई कथाका माध्यमबाट मुखरित गरिएको छ। यतिखेर स्वस्थानी समयसापेक्ष नरहेको आवाज पनि उठ्न थालेको छ। तर, स्वस्थानी कथाले केही दशकअघिसम्म समाजमा साक्षरता अभिवृद्धि गर्न ज्यादै नै ठूलो भूमिका खेलेको थियो। समाजमा स्वस्थानी पढ्न सक्ने व्यक्ति भनेर मानक नै कायम गरिन्थ्यो। कतै-कतै ग्रामीण परि वेशमा आज पनि यो मापदण्डको पुनरावृत्ति सुन्न सकिन्छ। विशेषगरी साँवा अक्षर चिन्ने महिलाले स्वस्थानी व्रत अवधिमा व्रतकथा पढ्ने हुनाले सजिलैसँग चिठीपत्र पढ्न र लेख्न सक्ने, सामान्य पाठ पढ्ने र नाम लेख्न सक्ने हुन्थे।

यसैगरी, स्वस्थानी व्रतकथामा वर्णित पौषशुक्ल पूर्णिमामा हातगोडाका नडहरु काटी, एकचित्त भई, शुद्धसँग व्रत विधिको पालना गर्दै आदि जस्ता नियमले सरसफाइलाई विशेष जोड दिएको छ। माघ महिनामा ठण्डा जलले नुहाएर व्रत बस्ने, मध्याह्नमा नदीकिनारमा शिवशक्ति पूजनले शास्त्रीय मान्यताको हठयोग र सिर्जनको पूजालाई सङ्केत गर्छ। प्रकृति र पुरुष एक अर्काको पूरक हुन भन्ने रहस्यलाई पनि स्वस्थानी

कथाले सौम्य चित्रण गरेको छ। समाजमा रहेका उच्चश्रृंखल क्रियाकलापलाई नियन्त्रित गर्दै एकाग्रता र विधिको पालना गरेर आफ्नो सतमा बस्दा असम्भव कुरा पनि पूरा हुने वर्णन छ। स्वस्थानमा बसेर वातावरण र शरीरलाई सफा राखेर संयम चित्तमा बसेर परम तत्त्वको चिन्तन गर्दा मान्छेमा सकारात्मक ऊर्जाको विकास हुन्छ र समाज पनि सकारात्मक दिशातर्फ उन्मुख हुन्छ।

स्वस्थानी कथामा गोमा ब्राम्हणीको सङ्घर्षशील जीवनलाई दर्शाइएको छ। छातीमा व्याधा बोकेर नियतिलाई धिक्काउँदै गरिव जिन्दगीलाई प्रयोगशाला बनाउन पुगेकी गोमाले न माइती न त घर बाटै अलिकति पनि सुख पाइन। उन्टै छोरा परदेश गएपछि बुहारीले पनि साथ नदिएर माइततिर भानु विडम्बना हो। तर, जस्तोसुकै परि स्थितिमा पनि नहारी आफ्नो छोरा लाई सांसारिक जीवनको सर्वोच्च पद चक्रवर्ती सम्राट बनाएकी गोमाको जीवन अन्त्यमा सार्थक पनि भएको छ। यसको तात्पर्य जस्तोसुकै कष्टकर परिस्थितिमा पनि सङ्घर्ष गर्दा मानिस सुखी र सफल बन्न पुग्छ भन्ने हो। यस्तै, स्वस्थानी व्रतकथाको अन्त्यमा गोमा ब्राह्मणीले आफ्ना बुहारीहरु चन्द्रावती र लावण्यवतीलाई र जडुकुटीको सूचो हस्तान्तरणले समाजमा पुराना पुस्ताले क्रमशः नयाँ पुस्तालाई जिम्मेवारी हस्तान्तरण गरी समाजलाई क्रियाशील र अग्रगामी बनाउनुपर्छ भन्ने हो।

यसको तात्पर्य फेरि ज्येष्ठ पुस्ताको उपेक्षा गर्नु भन्नेचाहिँ कदापि होइन।

सतही विश्लेषण नै गर्ने हो भने पनि स्वस्थानी व्रतमा (प्रकृति/शक्ति) नारीकै पूजा हुन्छ। शक्ति नै संसारको अस्तित्वको मुख्य स्रोत हो। नारीले नै जगत्मा पूर्णता प्रदान गर्छिन्। शास्त्रमै लेखिएको छ- शुक्तिविना शिव केवल शव हो। शिवत्व प्राप्त गर्न शक्तिको वास चाहिन्छ। त्यसैले सनातनीय संस्कारमा शक्तिलाई नै प्रधानता दिइएको हुन्छ। स्वस्थानीमा वर्णन गरिएका अष्ट मातृकाहरु ब्राम्हि (सृष्टि गर्ने ब्रह्माकी शक्ति), नारायणी (पालन गर्ने नारायणकी शक्ति) महेश्वरी (संहार गर्ने महेश्वरकी शक्ति), कौमारी (कुमारको शासकीय शक्ति), वाराही (वराहकी पृथ्वी/धारण शक्ति), इन्द्राणी - इन्द्रकी राज्य शक्ति), चामुण्डा (शिवकी आत्मशक्ति) र महाकाली (कालशक्ति) आदिको पूजा स्वस्थानीमा गरिन्छ। यी विविध शक्तिको समन्वय मानिससँग प्रत्यक्ष परोक्ष रूपमा कायम रहेको हुन्छ। स्वस्थानीलाई यिनै अष्टमातृकाको सम्पूर्ण शक्ति भएकी प्रधान देवता मान्ने गरिन्छ। एकतीस अध्याय र एक महिनाको व्रत पनि पछिल्लो समयको रूपान्तरण हो। यसअघि बाइस अध्यायमात्र थियो। व्रत र उपासना पनि अड्चालीस घन्टेबाट एक महिनामा अठारौँ शताब्दीमा मात्र विस्तार गरेको प्रमाण पाइएको छ। सात वर्षकी गोमा ब्राह्मणी र ७० वर्षको वृद्धे शिव शर्मा ब्राम्हणको बाँकी ६ पेजमा

स्कूल र कलेजको लागि चाहिने सम्पूर्ण किताब,

कापी एवं स्टेशनरी सामानको लागि

आवर शप Our Shop

मध्यपुर थिमि न.पा.-६, गुङ्गचिवाः, फोन: ०१-६६३२८०८

मो. ९८४९९६२२८८, ९८४९३७४३१

शंखधर बैक्चेट

मध्यपुर थिमि नपा-४, शंखधर चोक, फोन: ५०९३४८८

श्यामसुन्दर श्रेष्ठ, मो. ९८४९४९६९११, पुरुषोत्तम श्रेष्ठ, मो. ९८४९३६८५३५

डिजिटल साउण्ड सिस्टम एवं अत्याधुनिक सुविधा सहित रमणीय वातावरणमा विवाह, व्रतवन्ध, जन्मदिनलगायत अन्य शुभकार्य, गोष्ठी, सेमिनार, विविध कार्यक्रम एवं प्रदर्शनीका लागि सधैं सम्पन्न होला।

निःशुल्क स्वास्थ्य शिविर

मध्यपुर थिमि- नेपाल रेडक्रस सोसाइटी मध्यपुर थिमिको २२ औं उपशाखा सभाको अवसरमा निःशुल्क स्वास्थ्य शिविरको कार्यक्रम आयोजना गरियो ।

महिलाहरुको स्तन क्यान्सर को परिक्षण, बालबालिकाहरुको स्वास्थ्य परिक्षण एवं सबै उमेर समूहका महिला पुरुषहरुको स्वास्थ्य परिक्षणमा ७८ जनाले सेवा लिएको उपशाखाका सभापति बाबुकाजी साख्खे श्रेष्ठले जानकारी दिनुभयो । स्थानीय बालकुमारी मन्दिर परिसर मा भएको उक्त स्वास्थ्य शिविरमा धुलिखेल अस्पताल, नेपाल कोरिया मैत्री नगरपालिका अस्पताल, मध्यपुर अस्पताल र भक्तपुर क्यान्सर अस्पतालका चिकित्सक तथा स्वास्थ्यकर्मीले सेवाग्राहीहरुको स्वास्थ्य परिक्षण पछि आवश्यकता अनुसार निःशुल्क औषधी वितरण गरिएको पनि उपशाखाका सभापति श्रेष्ठले जानकारी दिनुभयो । स्वास्थ्य परिक्षणमा दिनुभयो ।

दीर्घसेवा सम्मान प्रदान

मध्यपुर थिमि- निजि तथा आवासीय विद्यालय अर्गनाइजेसन प्याब्सन भक्तपुरद्वारा आयोजित कार्यक्रममा निजि विद्यालयमा २० वर्ष निरन्तर सेवा गरेका शिक्षक कर्मचारिहरुलाई नगद सहित प्याब्सन दीर्घ सेवा सम्मान गरिएको छ । त्यसैक्रममा ग्ल्याडस्टोन एकेडेमीमा कार्यरत शिक्षिका सरिता श्रेष्ठलाई दीर्घसेवा सम्मान प्रदान गरेको थियो ।

सिद्धिगणेश दः छैं विकास समिति गठन

मध्यपुर थिमि नगरपालिका वडा नं.७ नगदेशको पहिचान सिद्धिगणेश दः छैंको संरक्षण तथा सम्बर्द्धन गर्ने उद्देश्यले सिद्धिगणेश दः छैं विकास समिति गठन गरेको छ । समितिको माघ १९ गते प्रथम प्रारम्भिक साधारण सभा समेत सम्पन्न भएको छ ।

सभालेआगामी २ वर्षका लागि बिरेन्द्रभक्त प्रधानाङ्गको अध्यक्षतामा नया कार्यसमिति समेत गरेको छ जसमा उपाध्यक्ष उपेन्द्रभक्त प्रधानाङ्ग, सचिव विजयशंकर प्रधानाङ्ग, कोषाध्यक्ष राजुभक्त प्रधानाङ्ग रहेका छन् भने सदस्यहरुमा क्रमशः उदयभक्त प्रधानाङ्ग, मनिषभक्त प्रधानाङ्ग र नविन प्रधानाङ्गलायतका रहेका छन् ।

“ग्राहकको सन्तुष्टी नै हाम्रो लक्ष्य हो ।” विगत ३ दशकदेखि निरन्तर तपाईंहरुको सेवामा समर्पित प्रो. अनिस श्रेष्ठ
मो: ९८४९२०८४४

प्रगति टेलर्स

(जेन्ट्स सटिड सुटिड सेन्टर)

सूर्यविनायक नपा-४ (दक्षिणबाराही मार्ग) नयाँ वस्ती, भक्तपुर, फोन: ६६३२०८६

राष्ट्रिय, अन्तर्राष्ट्रिय स्तरीय कपडा, विभिन्न डिजाइनका साथै तयारी सुट पाइन्ट जुता आदिको लागि सम्मन्वये ।

रक्तदान जीवनदान

ग्ल्याडस्टोन एकेडेमीद्वारा प्रजातन्त्र दिवसको अवसरमा आयोजना गरिने १६ औं रक्तदान कार्यक्रममा उपस्थित भई रक्तदान गर्नको लागि सम्पूर्ण महानुभावहरुमा हार्दिक अनुरोध गर्दछौ । कार्यक्रम

मिति : २०८१ फागुन ७ गते, बुधवार
समय : बिहान १० बजेदेखि दिउँसो १ बजेसम्म
स्थान : ग्ल्याडस्टोन एकेडेमी (माध्यमिक भवन)

जनसमुदायमा अनुरोध

- १) जन्म, मृत्यु, विवाह, जस्ता न्यक्तिगत घटना ३५ दिन भित्र नविकरण पनि गर्ने बानी बसालौ ।
- २) स्थानीय सरकारलाई सबल र सक्षम बनाउन समयमै कर तिर्न ।
- ३) न्यवसाय दर्ता गरौ र समयमै सेवा प्रवाहमा रहेका कमी कमजोरी औल्याउने बानीको विकास गरौ ।
- ४) विकास निर्माणका काम उपभोक्ता समितिले समयमै सम्पन्न गरेर फर फारक गरौ ।
- ५) विकास निर्माणका काम उपभोक्ता समितिले समयमै सम्पन्न गरेर फर फारक गरौ ।

स्थानीय सरकार
मध्यपुर थिमि नगरपालिका
मध्यपुर थिमि नगरपालिका
नगरकार्यपालिकाको कार्यालय
मध्यपुर थिमि, भक्तपुर, बागमती प्रदेश, नेपाल

संस्थापक सल्लाहकार: गोकुल बस्नेत, सल्लाहकारहरु: कृष्णलाल गोजा श्रेष्ठ, कृष्णकुमार प्रजापति, मदनकृष्ण श्रेष्ठ, राजेन्द्रमान श्रेष्ठ, चन्दनकृष्ण श्रेष्ठ
काजुनी सल्लाहकार: तुर्लुलाल श्रेष्ठ प्रकाशक/सम्पादक: बाबुकाजी श्रेष्ठ, सम्पादक: राजेन्द्र श्रेष्ठ, प्रधान सम्पादक: सागर गुरागाई, मुख्य व्यतस्थापक: प्रविन श्रेष्ठ प्राविधिक व्यतस्थापक: प्रविन श्रेष्ठ
समाचारदाता: सुमन श्रेष्ठ र हरिवहादुर श्रेष्ठ, निर्देशक: कृष्णकाजी मानन्धर, सह-निर्देशक: चन्द्रकृष्ण (गोपाल) श्रेष्ठ, मुद्रण: स्वस्तिक प्रिण्टिङ प्रेस, मध्यपुर थिमि
सम्पर्क: ०१-५०९३६०५, ९८४९२२३०३३, ९८४९८५९२९५ Email: themmring2060@gmail.com, themmring@yahoo.com